THE P. MOHYLA UKR.
INST.,COR. VICTORIA
AVE. & MAIN ST.
SASKATOON, SASK.

UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly west of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alberta, Canada.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
Український католицький тижневик виходить щопонеділка в Едмонтоні, Алберта.
Річна передплата в Канаді — $3.50
Зміна адреси: 10 центів

No. 39. Vol. XXIX. Edmonton, Alberta, Monday, October 1, 1956. Едмонтон, Алберта, понеділок 1. жовтня 1956. Число 39. Рік XXIX

Викрили нове совєтське шпигунство в Канаді

Почалося від совєтської "водки". Г. Попов, другий секретар совєтської амбасади в Оттаві, познайомився з 30-літнім Джеймсом Стейплс, цивільним службовцем при канадійськім військовім летунстві, і запросив його на водку до будинку амбасади. По кількох чарках Попов запропонував канадійцеві $5.000 заплати, коли він видасть тайну найновішого канадійського джетовика СФ-105. Попов підсунув $50 "завдатку", але Стейплс їх не прийняв.

Коли канадієць побачив, в яку небезпечну гру втягають його совєтські шпигуни, він виявив всю справу канадійській військовій владі.

Це діялося в червні ц. р. 12. липня канадійське закордонне міністерство переслало ноту совєтському амбасадорові Чувахіну, в якому зажадало, щоб амбасада відослала з Канади Попова і ще одного совєтського агента за їх шпигунську діяльність. Попов виїхав 12. серпня, кілька днів перед приїздом до Канади совєтського міністра рибальства Ішкова.

Канадійська влада опублікувала цю шпигунську аферу щойно перед кількома днями, другого дня по виїзді з Канади Ішкова.

Джеймс Стейплс дістав звільнення з праці в канадійській летунській службі як "риск" і працює в рахунковій фірмі в Оттаві.

Шахи і "приязнь"

П'ять агентів державної поліції (РСМП) пильно стежили за Джеймсом Стейплсом, що любив грати в шахи з совєтським дипломатом Поповим у шаховому клюбі для державних урядовців. При шахах Попов "заприязнився" з канадійцем і пробував зробити з нього шпигуна.

Лен Гил, президент відпочинкового товариства для 11,000 оттавських державних урядовців подав до відома, що відтепер усім комуністам і всім "дипломатам" комуністичних країн буде заборонене членство і вступ до клюбів товариства.

Що каже Гузенко?

Ігор Гузенко, який був службовцем у совєтській амбасаді в Оттаві і виявив широку шпигунську роботу совєтських агентів у Канаді в 1945 р., заявив журналістові з торонтонського "Телеграм", що в Канаді діє шпигунська організація на широку скалю. Совєтська амбасада, на думку Гузенка, є далі гніздом шпигунів, як була за часів його служби.

Москва відплатить

Канадійський уряд, стурбований аферою Попова, рахується з можливістю, що Москва відплатить за прогнання совєтського дипломата з Канади і що число канадійського представництва у Москві може зменшити. Під цю пору СССР має в Канаді 25 осіб персоналу, а Канада має у Москві тільки 6 дипломатів.

У Познані відбувається суд над робітниками

У Познані почався великий процес проти 154 робітників, яких прокуратор обвинувачує в убивстві, нападах, бійці та інших злочинах під час нам'ятних заворушень польського робітництва в Познані 28. червня ц. р.

Двадцять тисяч юнійних робітників звернулися до суду за картками вступу до судової залі. З уваги на брак місця суд роздав ледве кількадесять карток вступу. Представникам преси західних держав вступ на салю розправ заборонено.

Як відомо, заворушення повстали під гаслом "Хочемо хліба"! Робітництво вийшло на масовий протест проти низького життєвого рівня, високих цін і незаконних податків. Після заворушень уряд повернув назад робітникам податків на суму 6,500,000 злотих ($1,600,000).

ТЕЛЕФОНІЧНИЙ КАБЕЛЬ ЧЕРЕЗ ОКЕАН

Минулого тижня започатковано першу телефонічну систему почерез Атлянтійський океан. У Лондоні і в Оттаві виголосили з цього приводу промови і відбули перші розмови телефоном.

Трансатлянтійський телефонічний кабель, спільний проєкт Канади, Британії і Злучених Держав, покладено два місяці скоріше, як було в пляні. Кабель має стільки окремих дротів, що буде можна мати 70 розмов в один час. Так здійснилися 25-річні мрії інженерів.

СЕН-ЛОРАН ПРОПОНУЄ СЕНАТОРСТВО ДЖ. ДРЮ

Прем'єр Ст. Лоран звернувся телефонічно з проханням до Джорджа Дрю, б. провідника консервативної партії, щоб він не відходив від політично-громадської праці. Прем'єр мав запропонувати йому місце в сенаті.

Дж. Дрю все ще перебуває в лікарні в Торонто і має виїхати на довший відпочинок.

Вибори в червні, сказав Сен-Лоран

Прем'єр Сен-Лоран сказав репортерам, що він уважає червень найвідповіднішим місяцем на вибори. З його заяви виходило б, що загальні федеральні вибори відбудуться певно в червні 1957 р. Тільки прем'єр не подав дня виборів.

Прем'єр теж сказав, що не буде осінньої сесії цього року. Звичайна сесія зачнеться в січні і буде коротка.

ПІСЛЯ КИТАСТОГО ШАНТАЖУЮТЬ БАГРЯНОГО

Комуністичні газети надрукували відкритого листа до українського публіциста Івана Багряного (п. з.: "Батьку, я повинен урятувати тебе!" Лист, підписаний сином Івана Багряного Борисом, радить Багряному покинутй писати проти СССР і вертатись додому (див. 4. стор. цього числа "У. В".). Це новий шантаж у серії совєтських полювань на людей.

У п'яту річницю Саскачеванського Екзархату відбудеться в Саскатуні в днях 6. і 7. жовтня 1956 р.

ЄПАРХІЯЛЬНИЙ З'ЇЗД

Централі українців католиків Саскачевану і складових організацій (БУК, ЛУЮК і УКЮ) з такою програмою:

Субота, 6. жовтня:
Год. 9.—Служба Божа в катедрі св. Юрія;
Год. 10 — реєстрація делеґатів у залі "Просвіти";
Год. 1:30—відкритти З'їзду в залі "Просвіти";
Год. 6—вечеря;
Год. 8.30—танець у готелі "Безборо" і вигравка авта.

Неділя, 7. жовтня:
Год. 9.45—Архиєрейська Літургія в катедрі св. Юрія;
Год. 1—бенкет у готелі "Безборо" з участю урядових осіб; промовляти сенатор В. Валл;
Год. 3—загальна сесія в готелі "Безборо".

Шановних делеґатів і гостей просимо до ласкавої участи.

Централя Українців Католиків Саскачевану

Повідомлення Музейного Комітету Саскачевану

Квитки на Єпархіяльний Музей Саскачевану будуть розгратися під час Єпархіяльного З'їзду в Саскатуні. Відтинки квитків і гроші треба повернути до того часу. Наш Музей потребує і просить Вашої допомоги.

ПРЕМ'ЄР МЕННІНҐ ВІДКРИВАЄ БУДИНОК НАУКОВИХ ДОСЛІДІВ ПРИ АЛБЕРТІЙСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

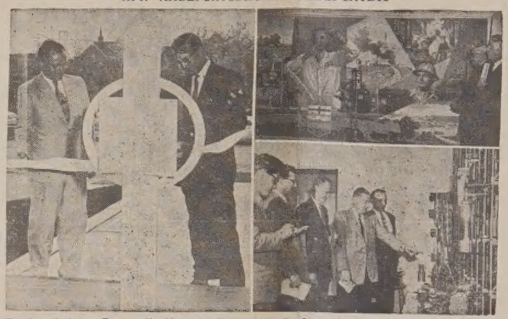

Прем'єр Алберти Ернест К. Меннінґ відкрив новий будинок для наукових дослідів при Албертійському університеті у п'ятницю 21. вересня ц. р. Будинок і устаткування коштували півтора мільйона долярів. На фото зліва албертійський прем'єр, перетвши стяжку, входить до нового будинку. Зовні стоїть д-р Н. Г. Ґрейс, директор наукових дослідів. З правого боку вгорі Ґордон Тейлор, голова Ради дослідів, і Джеймс Гартлі, провінціяльний міністер публичних робіт. Унизу представники преси і радіо.

Хрущов до Тіта, Тіто до Хрущова

ЧОМУ ТІТО ЗАПРОШЕНИЙ ДО СССР?

Нікіта Хрущов, ґенеральний секретар комуністичної партії СССР, несподівано з'явився з "цілком приватною" візитою в югославського маршала Тіта і мав з ним розмови в одній з Тітових палат на острові серед Адріятики. Несподівані відвідини Хрущова в Тіта немило заскочили західніх дипломатів. У Злучених Державах почулись голоси серед впливових конгресових і урядових кіл, щоб скасувати будь-яку фінансову допомогу Югославії.

Ще більшою несподіванкою для західніх держав була найновіша вістка, що Тіто з Хрущовим виїхав до СССР. У Ялті на Криму має відбуватись під цю пору важлива конференція найвищих совєтських проводників, і на цю конференцію Хрущов особисто запросив Тіта. Ця вістка, яку подала з Лондону "Ассошіейтед Пресс", здається правдоподібна, бо в Сочі на Кавказі, година лету з Ялти, є тепер прем'єр Булганін і міністер закордонних справ Шепілов. Тіто поїхав до СССР не самий, а з трьома своїх дорадників.

Яка причина поїздки Тіта до СССР? Про це висловлюються з різних сторін різні здогади. Дехто припускає, що Москва, запрошуючи Тіта на конференцію, хоче його остаточно притягнути до одного московського воза. Висувають теж інший здогад: СССР, що зовсім певно має для своїх підводних човнів бази в Альбанії, у зв'язку з суєзькою кризою хоче вимогти від Тіта, за якусь ціну транзитні права на території Югославії. Нарешті, ще є й таке припущення: Хрущов попав у клопіт з армією і впливовим сталінським крилом партії. Маленков і Молотов, обидва сталіністи, закидають Хрущову, що він задалеко посунувся у своїй політиці відсталінізації і таким чином послабив вплив СССР у сателітних державах. Одним з доказів на це є повстання польських робітників у Познані в червні ц. р. Югославський маршал, запрошений Хрущовим до СССР, мав би допомогти Хрущову перебороти теперішні неполадки.

Що між Хрущовим і армією та сталінською групою справді є напруження, про це були вже раніш більш чи менш гідні довір'я вістки незалежно від виїзду Тіта до СССР.

БІЙ КОЛО ЄРУСАЛИМУ

Вояки Йорданії застрілили 4 цивільні особи на жидівській території коло Єрусалиму (одним з убитих був учений археолог) і поранили 13 людей. Три дні після цього Ізраїль відплатив арабам. Бриґада жидівської піхоти (2,000 людей) при підтримці артилерії зробила карний наскок на територію Йорданії коло Гусан, шість миль на південний захід від Єрусалиму, і звела семигодинний бій з арабським військом і поліцією. Бій, найбільший з дотеперішніх, тривав до ранку. Ізраїльська сторона подала, що в бою згинуло 50 йорданських арабів і стільки або більше було ранених. Жиди мали 5 убитих і 19 ранених. Йорданська команда сказала, що в бою 90 жидів згинуло, а решта відступила. Йорданський король Гуссейн закликав амбасадорів ЗДА Англії та Франції і розповів їм докладно про цей напад жидівських вояків.

Генеральний секретар ОН Даг Гаммершольд, занепокоєний боєм між Ізраїлем і Йорданією, покликав до себе представників обох сторін на важну конференцію. Окремо він конферував з британським, американським і французьким представниками в ОН.

ЗАХІДНЯ НІМЕЧЧИНА ЗНИЖУЄ ПОДАТКИ

Західньо-німецький парлямент схвалив плян уряду і знизив податки на около 3,000,000,000 німецьких марок ($700,000,000)

Німеччина, що недавно була знищена війною, не тільки швидко відбудувалася, але ще й знижує податки на таку велику суму.

П'ЯТИДЕННИЙ РОБОЧИЙ ТИЖДЕНЬ

Комісія Цивільної Служби в Оттаві повідомила, що з 1- им вересня понад 6,000 працівникам Федерального уряду запевнено перехід на 5-тиденний робочий тиждень з тією самою зарплатнею. Іде тут про працівників у місцевостях, де вже поцінято п'ятиденний робочий тиждень у промисловості.

ІЗРАЇЛЬ І ЄГИПЕТ ОЗБРОЄНІ ОДНАКОВО

В поінформованих колах у Вашінґтоні говорять, що Ізраїль одержав недавно подостатком зброї, щоб зрівнятись з Єгиптом. Канада і Франція післали по 24 ракетних літаків, втому також бомбовиків. Скільки післали Ізраїлеві Злучені Держави, невідомо.

Єгипет і Ірак рішуче запротестували проти озброєння Ізраїля Канадою.

КОРОТКІ ВІСТІ

● **Державним секретарем ЗДА**, на випадок перемоги Стівенсона, буде нью-йоркський губернатор А. Гаррімен або колишній американський амбасадор у Москві Дж. Кеннен.

● **З американським сенатором** Генрі Джексоном, був у Москві його секретар Євгеній Серебряков, "білий" російський еміґрант і американський громадянин від 20-ти літ. До готелю, де спав Серебряков, задзвонив телефон: "Ваш брат конче хоче бачитись з Вами в іншому готелі". Переляканий Серебряков сказав Джексонові, що його брат помер перед багатьома роками.

● **"Емпайр Стейт Билдінґ"** у Ню Йорку, найвищий будинок у світі, будуть освітлювати до 1. листопада, щоб перелетні птахи не розбивались вночі об нього. Минулого року розбилось об цей будинок багато птахів.

● **Американська преса** твердить, що вістка про запрошення маршала Жукова для Айзенгавера приїхати до Москви не вигадка.

● **Буря** в долині Окенеґен, Б. К., минулого тижня обтрясла 200,000 пачок яблук.

● **На Донбас**, виїхало дотепер 40,000 українських хлопців і дівчат. Таке у Києві сказав якийсь Дрозденко 24-го серпня на пленумі ЦК комсомолу України.

● **Петро Войценко**, довголітній управитель вінніпеґського "Українського Голосу" і видавничої спілки "Гризуб", помер у Вінніпеґу.

● **У Мелбурні** (Австралія) злодії вломились до друкарні і вкрали 10,000 примірників поліційної брошури: "Як запобігати злочинам?"

● **У Трапані, на Сицилії**, Діозеппе Кавалльо, який безуспішно пробував застрелитись, бо арештований місцевою поліцією за вжиття вогнепальної зброї без поліційного дозволу.

● **До Ізраїлю** мали б виїхати всі жиди з Марокко. Про такий плян повідомив д-р Нахум Гольдман, президент сіоністичної організації. Шоправда, Мохамед V, султан Марокко, запевнив жидів, що вони — рівноправні громадяни, проте вони бояться нової хвилі мусульманського антисемітизму, особливо на випадок нової війни між Ізраїлем і арабами.

● **Японія** мала 90.017,000 населення в липні ц. р.

ВІСТІ З ЄПАРХІЙ

З ВІННІПЕҐСЬКОГО ЕКЗАРХАТУ

4. жовтня. Конференція священиків Вінніпеґського Екзархату в Вінніпеґу. Всі Отці духовні, що займаються душпастирською працею в цій єпархії, зобов'язані взяти участь в конференції.

З ЕДМОНТОНСЬКОГО ЕКЗАРХАТУ

7. жовтня: Архиєрейська св. Літургія з приводу празника у церкві св. Покрови у Венкувері, Британській Колюмбії.

ч. 66/56. Едмонтонський Апостольський Екзарх призначив Преп. о. Корнилія Пасічного ЧСВВ., парохом церкви Покрови Матері Божої у Кракові, Алберта.

ч. 67/56. Едмнтонський Апостольський Екзарх призначив о. Бориса Лисака, ЧСВВ., парохом Калмар і околиць.

З САСКАТУНСЬКОГО ЕКЗАРХАТУ

6. і 7. жовтня: Єпархіяльний річний з'їзд централі Саскачевану і її складових частин (БУК, ЛУЮК і УКЮ) в Саскатуні. 7. вересня о год. 9:45 Архиєр. Літургія в катедрі св. Юрія в Саскатуні.

14. жовтня. — Архиєрейська Сл. Божа у церкві Покрова М. Б. у Вилловбрук, Саск., о год. 10 рано.

Єп. Ординаріят назначив Всч. о. М. Курила парохом Арран-Весна, Пелей, Мейбрідж, Вайт Біч і Поинар Бавф.

Єп. Ординаріят назначив Всч. о. П. Лісовського парохом Годсон Бей, Порклюпайн Плейнс, Вікс, Едвуд і Гайтор.

Справа Суєзу пішла перед Раду ОН

Представники британського і французького урядів при Об'єднаних Націях склали на руки голови Ради Безпеки ОН Еміліо Нунєза-Портуадно листа з домаганням, щоб Рада Безпеки ОН розглянула справу Суєзького каналу. У Франції і Англії відзиваються гострі слова на адресу ЗДА. "Ми збирались дати научку Насерові вісім тижнів тому; накінець ми чемно стиснули йому руку" — сказав представник французького уряду. Англійська преса пише, що незадовільна розв'язка суєзької кризи погано відіб'ється на дальшій успішності НАТО. "Ми не можемо тягтись у хвості за нашим союзником, хай і дуже сильним" — написав лондонський консервативний "Дейлі Телеграф".

Плавба Суєзьким каналом відбувається більш-менш нормально. Єгипет має совєтських і грецьких лоцманів, крім своїх власних. Каналом проходить тепер 36 кораблів щодня (перед єгипетською націоналізацією було пересічно 41 кораблів щодня). Англійська преса признається, що технічні можливості і здібноці Єгипту були недооцінювані. Єгипетський керівник плавби у Порт Саїді сказав: "Перекажіть у світі, щоб посилали більше кораблів. Нам треба грошей".

НЕ КЛЕЇТЬСЯ "ТИМЧАСОВИЙ МИР" МІЖ ЯПОНІЄЮ І СССР

В японській пресі появились відомості, що японський уряд обмірковує можливість "тимчасового миру" з Совєтським Союзом, що його буцім-то хотіла б підписати Москва. Такий мировий договір складався б з точок: (1) заява про формальне закінчення воєнного стану між СССР і Японією, (2) встановлення взаємних амбасад в Токіо в Москві, (3) згода СССР відкликати своє "вето" проти прийняття Японії до Об'єднаних Націй, (4) звільнення решти японських воєнних полонених, що перебувають в СССР і (5) підписання совєтсько-японського договору. Про територіяльні претенсії японців до Курильських островів у пропонованому договорі загалом не було б ніякої згадки. Це давало б Японії змогу висунути знову свої домагання у відповідний час. Такий мировий договір підписав би сам японський прем'єр Гатояма, який для цієї цілі поїхав би до Москви. Однак в японському уряді є поділені думки, бо існує також погляд, що коли тепер не вирветься в Москви згоди на зворот бодай тих двох островів із Курильського архипелягу, на які настоював міністер Шіґеміцу, то Москва ніколи нічого вже не зверне. Тому деякі японські політики дораджують не спішитись, покищо договору не підписувати і далі робити натиск на Москву, щоб повернула загарбані землі.

У ФРАНЦІЇ СТРАЙК

По всій Франції, зокрема у 4-мільйоновому Парижі, пекарі і продавці ярин та овочів проголосили страйк на знак протесту проти заборони уряду проти підвищування цін на ярини, овочі і хліб. Уряд бореться проти інфляції і тому старається за "замороження" цін на продукти першої потреби, але пекарі й торгівці яриною та овочами вказують на подорожіння робітників і транспорту. Пропозиція уряду, щоб обнизити ціну на муку — пекарі відкинули. Конфедерація пекарів, яка гуртує 55,000 цих фахівців, проголосила страйк, який дуже болюче вдаряє особливо по мешканцях великих міст, тому, що легкий білий хліб та ярини — це підставовий харч французів.

Через війну в Альжирії і через теперішній конфлікт за Суєзький канал настрої в Франції і без того дуже напружені.

47 БОЛІВІЙЦІВ "ВИБРАЛИ ВОЛЮ"

У південно - американській республіці Болівії спалахнула революта, але уряд її здушив. Минулого тижня урядовий літак перевозив 47 політичних в'язнів, учасників революти, з тих до концентраційного табору в глухій провінції. По дорозі в'язні перебороли озброєну сторожу на літаку і примусили літуна завести їх до Арґентини, де попросили азилю. Заклопотаний арґентинський уряд інтернував їх і веде в цій справі переговори з болівійським урядом.

Минулого тижня трапилися такі втечі на захід:

Чеський літун і механік приголомшили вартового комуністичних, всіли на військовий літак і втекли до Баварії в Західній Німеччині.

Того самого дня втік польський літунський офіцер до Данії літаком МИГ совєтського виробу.

ДІФЕНБЕЙКЕР— МАЙБУТНІЙ ПРОВІДНИК КОНСЕРВАТИВНОЇ ПАРТІЇ

На початку листопаду відбудеться в Вінніпеґу всеканадійська конвенція консервативної партії, скликана для вибору нового провідника на місце Джорджа Дрю, який уступив з проводу через лихий стан здоров'я.

Найбільші шанси на вибір має Джон Діфенбейкер, 61-літній адвокат і посол до парляменту з округи Принс Алберт у Саскачевані. Діфенбейкер, визначний парляментарист і правник, належить до групи поступових консервативних політиків.

РОЗКАЯННИ ЗЛОДІЇ

Невідомий злодій вломився до ювілерської крамниці при головній вулиці в Едмонтоні і забрав годинники, перстені та інші дорогі речі вартости понад 7,000 долярів.

Кілька днів потім прийшла з Калгарі звичайна, нереєстрована посилка до пограбованої едмонтонської крамниці: злодій повернув усі речі, крім двох перстенів.

Surzana

PSORIASIS — ATHLETE'S FOOT — ECZEMA — IMPETIGO — COLD SORES — BURNS — FIRST AID — SKIN ERUPTIONS

Коли маєте якусь шкірну недугу, приступіть до тих тисяч, яким вона помогла. СИРЗАНА—це випробувана й науково стестована лічнича масть. Коли нема у вашій аптиці, пишіть:

SEREDA DRUGS LTD.
NORTHGATE BUILDING, 10047 JASPER AVE., EDMONTON, ALBERTA

Fill in this coupon TODAY! J7
NAME ______
ADDRESS ______
AMOUNT ENCLOSED - $ ______

УКРАЇНСЬКІ ПОХОРОННІ ЗАВЕДЕННЯ В АЛБЕРТІ

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамуванню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

PARK MEMORIAL FUNERAL DIRECTORS
9709 - 111th Ave. Phones 22331 and 41633 Edmonton, Alta.

Відділи в таких містах:

Vegreville, Alta., Phone 2011 Lamont, Alta., Phone 53
Smoky Lake, Alta. Mynam, Alta. Vilna, Alta.
Mayerthorpe, Alta. Wildwood, Alta.

В. А. СМОЛИК, управитель.

ЛІКИ В УКРАЇНУ

до СССР, Польщі і т. д. висилаємо тепер
ПОВІТРЯНОЮ ПОШТОЮ 14 - 21 ДНІВ
Мито за посилки до СССР обнижене.

Гарантуємо, що Ваша посилка дійде на місце призначення.

THE WESTERN PHARMACY
10310 - 101 Street Edmonton, Alta. Phone 22645

Дещо про вовну

(К. С.) Яке є значення слова "пляй" в сполученні зі словом "вул" - вовна? Нераз можна почути вислів "ту-пляй-вул". Її вживають до виробу дитячих одягів і інших тендітних, дуже м'яких речей. "Трі-пляй-вул" — це більш або менш стандартна вовна на легкі светери, скарпетки й легкі шалики. "Фор-пляй-вул" очевидно є ще грубшим родом вовни, яку використовують до виробу грубих скарпеток, шаликів, рукавиць і зимових светерів.

Подвійно в'язана вовна ("дабел нитінг") є ще грубша від "фор-пляй-вул", а "спідвел" — це вже найгрубша вовна, що її вживають до виробу дуже грубих светерів і лещетарського одягу.

Коли купуєте вовну для ручного в'язання, то вибирайте найкращу якість; в той спосіб краще оплатиться вам кошт матеріялу й роботи. При тому купуйте вистачальну кількість на дану роботу. Фарбування вовни є трудним процесом і відтіні двох розчинів того самого кольору можуть дуже різнитися між собою. Крамниця, в якій купуєте вовну, може допомогти вам у підрахунку потрібної кількости. Крім того є сотні різних узорів у формі книжок, що їх можна набути за невисоку ціну.

ЗАБОРОНИЛИ ЇЗДИТИ АВТАМИ

Влада в Алберті заборонила 9,857 особам їздити автами чи троками. Такий був стан до 15. червня, і він виказує рекорд для Алберти. Новіша статистика ще не появилася. Тут включені різного роду заборони, включно з тим, коли особа показалася фінансово невідповідальною. Деякі заборони були на короткий час, інші на кілька років.

Не ліпше в Манітобі, якщо не гірше. Тільки в одному місяці серпні видано 7,234 заборон.

На захід від Вінніпегу наїхав швидкий сіпіярський потяг на перехресті залізничого шляху і гостинця на великий трок з нафтою. Тенка з нафтою експльодувала і від поранень і вогню згинув драйвер Василь Роник з Ст. Бонифес, осиротивши п'ятеро дітей. На потязі були поранені машиніс і кочергар.

Да Файненшіял Пост, орган канадійської промисловости, пояснює, чому німці випирають англійські промислові вироби на світових ринках: 1. німці ведуть кращу пропаганду за своїм товаром, 2. Німецька промисловість працює справніше, коротко: німці працюють тяжче і ліпше.

Замовив купець нові товари в фабриці. Дістає на це листа: "Вашого замовлення не можемо виконати, поки не вирівняєте попередніх рахунків".

Купець відписує негайно: "Відкликую своє замовлення.. Не можу так довго чекати".

—Як ви ніччю без годинника знаєте, в котрій годині вертається ваш чоловік?

— Бо до півночі йде, тримається стіни, а по півночі лізе рачки.

УВАГА! УВАГА!

ВІД 15-го ТРАВНЯ ПРИСПІШЕНА ДОСТАВА

Пачок на Україну

До Росії, на СИБІР, Білорусь, і т. д.

Ліки і матеріяли летунською поштою їдуть коло двох тижнів.

Ліки звичайною поштою коло 5 - 6 тижнів.
Пачки з матеріялами та одягами (новими або вживаними) коло 8 -10 тижнів.
ДАЄМО ПОВНУ ҐАРАНТІЮ ЗА КОЖНУ ПАЧКУ!
Найбільша фірма висилки пачок до Краю.

Іван Камінський
JANIQUE TRADING CO.
Централя: 835 Queen Street West, Toronto, Ont.
Відділи: Edmonton, Alberta, 10649 - 97 St. — Tel. 23839
і в 12 інших містах Канади і ЗДА.

ДО УВАГИ МЕШКАНЦЯМ ГОЛДЕН І ОКОЛИЦІ!

В неділю 30. вересня о год. 10 вранці буде Архиерейська Служба Божа, на яку запрошуємо всіх вірних. Після відправи буде спільний обід.

О. парох і церк. комітет

До уваги радіослухачам Едмонтону

Українська програма з радіостанції CKUA, яка дотепер пересилалась у четвер о год. 9.30, від дня 7. жовтня буде пересилатись щонеділі від год. 4.30 до 5.00 пополудні.

УВАГА!

Марійська Дружина Пань при церкві св. Юрія в Едмонтоні влаштовує в неділю 7. жовтня ц. р. в залі УНДому (9620—109 Аве.) від год 2 - 6 пополудні

Обжинкове чайне прийняття і просить усіх про численну участь.

Двоподіл між польськими комуністами

В польській комуністичній партії прийшло останнім часом до різкого двоподілу. У проводі цієї партії виникли дві групи: центро-ліва під проводом прем'єра Юзефа Циранкевича, до якої зараховують теж першого секретаря партії Едварда Охаба, маршалка польського сойму Фраціш-ка Мазура і секретаря центрального комітету Юрія Моравського, і права, що її очолюють політрук польської армії ген. Казимир Віташевський, голова професійних спілок Віктор Клосевіч та член партійного політбюра Зенон Новак. Перша група має бути за якнайширшою лібералізацією польського внутрішнього життя і збільшення особистої свободи й ініціятиви. Друга група, що її підтримує ставленик Москви маршал Рокосовський, є проти лібералізації і за втриманням якнайтісніших і внутрішніх і зовнішніх зв'язків із Советським Союзом. Циранкевич і його центро-ліва група обстоюють деяке унезалежнення польської внутрішньої політики від Москви.

Не важко передбачити, що виграє група, що вірна Москві.

Нота Об'єднаних Націй до Ізраїля і Йорданії

Генеральний секретар Об'єднаних Націй Даґ Гаммершилд передав був особисто майже однозгідні ноти перестороги репрезентантам Ізраїля і Йорданії у зв'язку з цілим рядом кривавих "інцидентів" на їхньому кордоні. У нотах підкреслено два ніби-суперечні факти: що від квітня, коли Ізраїль і всі його арабські сусіди підписали новий договір про перемир'я, ситуація на Середньому Сході не змінилась на краще, і що всі тамошні держави бажають собі миру. Тим часом закордонні обсерватори на Середньому Сході стверджують, що ізраїльський уряд таки рішив використати теперішній гострий конфлікт поміж Єгиптом і західніми великодержавами за Суез, і під цим кутом свідомо провокує "інциденти". В Ізраїлі голосний відгук знайшла заява Ідена, що коли б Єгипет виграв у 100% свій спір за Суез, то найближчим "доконаним фактом", перед яким Насер поставить світ, буде напад на Ізраїль.

Прем'єр Іден і французький прем'єр Молле склали умову, щоб створити спільну начальну команду британських і французьких військових сил у східній частині Середземного моря.

НАЙКРАЩИЙ ВИБІР ХУСТОК
ДО СТАРОГО КРАЮ
— МАЄ —
ARKA,
10615 - 97 St., Edmonton, Alta.
Phone 46567

Drs. S. Worobetz and W. Kost

ЛІКАРІ І ХІРУРГИ
512 CANADA BUILDING, SASKATOON, SASK.
Тел. офісу: 6665; дому: д-р С. Воробець: 93660; д-р В. Кость: 95521

Д-р ПЕТРО СТАРКО **Д-р ЙОСИФ СТАРКО**
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ
230 Tegler Building Edmonton Telephone 21248
Екзамінують очі — Припасовують окуляри

DMITRO J. TCHIR R.O.
Окуліст - Оптометрист
400 A Tegler Building
Telephone 22856 — Edmonton, Alberta
ЕКЗАМІНУЄ ОЧІ — ПРИПАСОВУЄ ОКУЛЯРИ

Dr. Stephen A. Kozak
OPTOMETRIST
303 - 4 McCallum Hill Bldg. — Regina, Sask.
ЕКЗАМІНУЄ ОЧІ — ПРИПАСОВУЄ ОКУЛЯРИ
Phone LA 2-4347 Res. LA 2-7876

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
"ВАШЕ ЗДОРОВЯ ПОЛЯГАЄ НА ДОБРІЙ ФУНКЦІЇ ВАШОЇ НЕРВОВОЇ СИСТЕМИ".
Dr. V. A. Bayrock
9710 - 108 A. Ave., Edmonton, Alta.
Тел. офісу: 27656; Тел. дому: 77065
(Напроти української католицької катедри, побіч дрогстору)

НАПРАВА

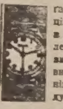

гарантована і скора по ціні, яка є дуже уміркована. Приймаємо замовлення поштою. Велика випродаж всіляких нових годинників, перстенів, діямантів і т.д. по дуже уміркованій ціні.
UNITED EXCHANGE
10285 - 101 St. Edmonton, Alta.

Д-р Ярослав Сенів
ДЕНТИСТ
повідомляє про відкриття своєї канцелярії.
DR. GERALD SEVIW
411 Medical Arts Bldg.
11010 Jasper Ave. телефон 46569

РОЗШУК
Пошукую мого кревняка Івана Кучму, що виїхав до Австралії. Хто б про нього знав, чи він самий, хай зволить написати до:
PAUL SULATYCKY,
P.O. Box 112
Beausejour Man., Canada
Прошу про передрук в європейських часописах.

КОРАБЕЛЬ ЗАТОНУВ НА ПІВНІЧНІМ ОКЕАНІ

На північ від Норвеґії і Північного кола затонув серед бурі американський грузовий корабель "Пелагія" з 31 членами служби. На другий день англійський грузовик "Нортерн Дюк" знайшов на льодових хвилях океану рятунковий човен, що плив з течією. В човні було п'ять знеможених моряків і один неживий. Вони бачили, як їх товариші пішли з кораблем у море.

КУПУЄТЕ ЧИ ПРОДАЄТЕ
ОГОЛОШУЙТЕСЯ В "У. В."

HANDY BAKERY
ЦЕ ЄДИНА УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ В ЕДМОНТОНІ
що пече всякий хліб, булки, паї і т. п. Приймає замовлення на весільні й уродинові кейки
Наше печиво є високої якости.
Handy Bakery
Семен Грегорет, власник.
8660 - 118 Ave., Edmonton
Phone 74842.

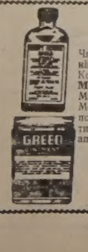

На біль ревматизму

Чи ви терпите біль ревматизму, крижей, плечей, рук, ніг, карку, корчі в ногах, застуду горла або грудей? Коли так — то уживайте "HOOLEY'S GREEN OINTMENT" і "HOOLEY'S RHEUMATIC TABLETS". Мастею натирається, а пігулки заживається внутрішньо. Можна також уживати їх поединчо — але для скоршої полегші уживається разом. Це знаменні ліки! Маємо тисячі вдоволених людей! Питайте за цими ліками в аптеці, шторі, або пишіть просто до нас.
Ціна масти — $1.50; Ціна пігулок — $3.00.
Разом з пересилкою — $4.50
HOOLEY PRODUCTS N.,
10330 - 115 STREET — EDMONTON, ALBERTA

KULE & PEACH
Accountants and Auditors,
104 Qu'Appelle Bldg., Edmonton
PHONE 25849
(Говоримо по українськи)

Д-р Левко Г. Фарина
ОКУЛІСТ - ОПТОМЕТРИСТ
202 Union Bldg., Edmonton, Alta.
Phone 28631
Екзамінує очі-Припасовує окуляри

МИХАЙЛО Ф. СТАДНИК
ОПТОМЕТРИСТ
Огляданя очей — Поради
Повна оптична обслуга
307 AVENUE BLDG.
Opp. Eaton's — South Bldg.
SASKATOON, SASK.
For appointment write or Phone 28656
Office Hours 9 a.m. to 5 p.m.

Smart Tailors
Ще одне українське підприємство мужеського убрання, як також жіночого шие на замовлення. Найновіші матерії — найновіша мода.
За всю роботу ґарантуємо.
10856 Jasper Ave., Edmonton, Alberta. Phone 22929

Підтримуйте український
ГОТЕЛЬ В ЕДМОНТОНІ
У свого ліпше, як у чужого
RITZ HOTEL
(EDMONTON) LTD.
10346 - 97 Street — Phone 42151
Edmonton, Alberta
Петро Саськів, управитель.

НЕ РИЗИКУЙТЕ — АСЕКУРУЙТЕ!

Іван Ісаїв

Оплата за вогневу асекурацію в Едмонтоні значно подешевіла. Забезпечте свій дім, хатні речі, авто, крамницю чи інший бизнес у загальновідомій АҐЕНЦІЇ ІВАНА ІСАЇВА.

Заходьте особисто або потелефонуйте до:
John Esaiw Agency
Magee Bldg. 10122 - 100 A St.
Edmonton — Phone 27218

АДВОКАТИ

J. E. BASARAB, Q.C.
АДВОКАТ І НОТАР
Полагоджує всякі справи
41 Gariepy Block, Edmonton
Телефон 21643

P. A. MISKEW, Q.C.
M.A., LL.B.
Адвокат і Нотар
У спілці з фірмою Duncan, Miskew Dechene, Bowen & Craig.
The Workmen' Compenstion Board Bldg., 10048 - 101A Ave.
Edmonton, Alta., Phone 21151

E. W. Sully
адвокат і нотар
у спілці з фірмою
Decore, Koshuta, Sully & Broda
201 McLeod Bldg., Edmonton
Телефон 45502

Harvie & Yanda
АДВОКАТИ І НОТАРІ
202 Bank of Toronto, Edmonton
Можете писати до нас по українськи

J. M. Lazarenko, Q.C.
Адвокат і Нотар
406 Tegler Bldg.
Ph. 44070, Res. 38932, Edmonton
Member of Bars of Alberta & B.C.

ADLYNN MISKEW HEWITT
B.Sc., LL.B.
адвокат і нотар
у спілці з фірмою:
Milner, Steer, Dyde, Poirier, Martland & Layton
Royal Bank Chambers, Ph. 26117
10023 Jasper Avenue, Edmonton

Bassie & Welykochy
адвокати
204 Qu'Appelle Building,
10215 - 100 St., Edmonton, Alta.
Ph.: 43055 & 44890

K. MAGERA, LL.B.
адвокат - нотар
204 Qu'Appelle Building,
10215 - 100 St., Edmonton, Alta.
Phone: Office 42518 Res. 784065

Kosowan & Wachowich
АДВОКАТИ І НОТАРІ
101 La Fleche Bldg. Ph. 42808
10045 - 102 St. Edmonton, Alta.

LAGASSE & ROSLAK
Адвокати і нотарі
BONNYVILLE, ALBERTA
Phone 13.
В Ґлендоні кожного вівтірка.

DECORE, KOSHUTA, SULLY & BRODA
Адвокати
Vegreville, Alta. St. Paul, Alta.
201 McLeod Building, Ph. 45502
Edmonton, Alberta.

Morris T. Cherneskey
B.A., LL.B.
АДВОКАТ І НОТАР
809 Canada Bldg. — Phone 8551
SASKATOON, SASK.

M. H. PONICH,
LL.B., Q.C.
Адвокат і Нотар
VEGREVILLE, ALBERTA
Office Ph. 2112 — Res. Ph. 2215
Two Hills Office: Monday & Thursdays.

Тел. Офісу: 93-8971. Дому: 72-7747
A. J. YAREMOVICH, LL.B.
АДВОКАТ І НОТАР
перепроваджує справи цивільні та кримінальні у всіх судах.
201 Power Bldg. Winnipeg, Man.
(коло Hudson's Bay Co. Store)

ЄДИНА В ЕДМОНТОНІ УКРАЇНСЬКА ПЕРЕВОЗОВА ФІРМА
Поміркованї ціни!
Телефон 26669; або 87983 вечором
JIM'S EXPRESS & TRANSFER LIMITED
Петро Качур, власник
9639 - 103 A Ave. — Edmonton

ЛІКАРІ, ДЕНТИСТИ

Тел. Офісу: 21748. — Дому: 31630
Д-р М М СЕРЕДА
Лікар і Оператор
403 NORTHGATE BLDG.
10049 Jasper Ave. — Edmonton

Д-р ІВАН СМУЛЬСЬКИЙ
Лікар і Оператор
202 Northgate Bldg.
10049 Jasper Ave., Edmonton
(East of Capitol Theatre)
Phone: Office 41814; Res. 87441

Д-р ЙОСИФ БУЛАНЖИЙ
ЛІКАР, ОПЕРАТОР І АКУШЕР
Boulanger Bldg., Edmonton
Telephone 22009

Д-р В. А. ШАНДРО
Оператор, Спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт Ґленд), що реґулює моч.
Член Королівської Колеґії Хірургії
Garneau Theatre Bldg., Edmonton
на південнім кінці мосту Гай Левел
Тел. офісу: 34778 — Дому: 32683

Тел. офісу: 21003 Дому: 442006
DR. S. YAHOLNITSKY
Спеціяліст у Хірургії
209 Greyhound Bldg., Calgary

Д-Р Ю. ДРАГАН
D.M., C.M., L.M.C.C.
Лікар — Акушер — Оператор
601 Canada Bldg.
SASKATOON, Sask.
(коло сієнарської стації)

Dr. W. Szlichcinski
ШКІРНІ НЕДУГИ
Приймає щодня від год. 10.00 до 5.30 пополудні. В суботи до 6.00.
607 TEGLER BUILDING
Edmonton, Alberta
Office Phone 42201 Res. 551015

Д-р Н. В. ВОЄВІДКА
спеціяліст від очей і очних недуг.
Припасовує окуляри
10049 JASPER AVENUE
204 Northgate Bldg., Edmonton
(East of Capitol Theatre)
Phone 22743

Д-р ПЕТРО Г КОЗЯК
EYE SPECIALIST
Лікує всі недуги очей і припасовує окуляри
709 Tegler Bldg., Edmonton.
Тел. офісу: 28815, дому: 37670

Тел. офісу 22411 Тел. дому 82350
DR. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. Най
ДЕНТИСТ.
202 Northgate Bldg.
10049 Jasper Ave. Edmonton, Alta.
(East of Capitol Theatre)
Office phone: 28553

Dr. S. S. Kucey
Дентист
200 PALACE THEATRE BLDG.
9621 Whyte Ave., Edmonton, Alta.
Off. phone 38717; Res. 62606

Д-р ІВАН ПАРАН
ХІРОПОДИСТ
Лікує всілякі недуги ніг: їх циркуляцію крови, нарости, болячки, вростання нігтів, ріжні шкірні нарости на ногах, звихнення мязів і неправильні стопи. — Адреса:
104 Northgate Bldg. (Grd. Floor)
10049 Jasper Ave.
Edmonton, Alta.
Phones: Of. 20039 Res. 784037

Як приїздите до Едмонтону
ЗАЇДІТЬ ДО НАЙНОВШОГО ГОТЕЛЮ
EDMONTON ROYAL HOTEL
10220 - 96 St. — Phone 48107
Іван Ковак, управитель.

Український клінерс в Едмонтоні вичистить ваш одяг найкраще

CLEAN - RITE CLEANERS
9546 - 111 Ave. — Phones 71355 - 782666
І. Бощорків і В. Гардзилевич, власники.

Чи справді Канаді загрожує інфляція?

Живемо серед найбільшого добробуту в історії Канади. Перевершено навіть найбільш рожеві заяви уряду і бизнесового світу. Але знаючи з давнішого досвіду про "буми" і "крахи", багато людей питають себе: чи цей добробут буде тривати? Чи не видно вже познак, що після буму і цим разом мусить прийти крах?

Вже помічуємо занепокоєння в більш розважних колах населення, бо тиск інфляції вже починає загрожувати нашому добробутові. Міністер фінансів Геррис, у своїй заяві в парляменті коротко перед його відроченням, сказав: "Заходить небезпека, що в наступних місяцях темпо витрат буде іти швидшою ходою, як здібність канадійського господарства продукувати більше дібр і услуг".

Тиждень чи два раніш Джеймс Койн, ґовернор Банку Канади остерігав, що 8-більйонова програма інвестицій на цей рік не може бути переведена без поважного зросту коштів. І, очевидно, звернено багато уваги на п'ять підвишок відсоткової стопи в банку від серпня минулого року.

Слово **інфляція** наводить жах на населення, дивним-дивом далеко більший, як слово **дефляція**, помимо того, що з дефляцією є зв'язане безробіття і упадок прибутків. Сьогодні інфляції вживають на те, щоб прикрити нею багато гріхів.

Які є ознаки інфляції? Звишка цін? Правда, бо ж показник коштів прожитку підходить вгору від кількох місяців. Але за цей зріст коштів прожитку несе відповідальність майже виключно зріст цін поживи, тоді коли ціни фабричних виробів стоять майже на одному рівні, деякі з них навіть подешевіли. А ще в квітні ц. р. ціни поживи були далеко нижчі, як у 1953 р.

Чи, може, зmаліла вартість нашого доляра у відношенні до інших валют? Зовсім ні. Навпаки! Його курс закордоном є знаменитий і це видно з того, що гуртові ціни залишилися на одному рівні майже без змін.

А як з поширенням кредитів для консументів? Чи не зросли вони небезпечно? Це правда, що продаж на сплати і кредити для консументів загалом ростуть постійно, але у відношенні до загальної суми купна і особистих прибутків населення вони виказують малу зміну.

Чого ж тоді боїмося? Перш за все обов'язком нашої монетарної влади є протидіяти надмірним тенденціям у кожній економічній ситуації. Міністер фінансів має слушність, коли він виявляє оправданий оптимізм, коли справи стоять зле, і коли остерігає перед надмірним оптимізмом у часах виїнятковоі експансії.

Наш добробут має свої проблеми і небезпеки. Тому рішення монетарної влади, щоб обмежити дальшу експансію кредитів, коли загрожує інфляція, треба привітати. Але саме обмеження кредитів справи не вирішує. Бо й воно криє в собі небезпеки. Джеймс Мюр, президент Роял Банку звернув увагу, що монетарна політика діє краще проти інфляції, ніж проти дефляції. Обмеження кредитів може вкоротити нездорові й надмірні кредити банків, але також може вкоротити здорові кредити. Наприклад, кредитова політика уряду може мати вплив на морґеджовий ринок, коли йде про будову мешкальних домів, і може мати вплив на будову і оборудування великих фабрик або інших індустріяльних проектів. Коли будова промислових інсталяцій обіцяє великі зиски їх власникам, вони не пожаліють заплатити хоч як високі відсотки, щоб дістати позички. Не те з будовою мешкальних домів.

Багато чуємо, що високі заробітні платні і часті підвишки платень робітникам і службовикам спричинюють небезпеку інфляції. Зате рідко коли чуємо про інфляційні тенденції, що їх спричинюють високі й надмірні зиски корпорацій, промисловців і торговельних фірм. А проте їх зиски в Канаді зросли на 25 до 75 процент вище, як були давнішими роками.

Монетарна політика Канади теж не має впливу на промислові капіталовклади чужих держав. Цей велетенський чужий капітал (понад 13 більйонів долярів) експлоатує інтенсивно природні багатства Канади, щоб американські промисловці користали з дешевих сировців і півфабрикатів. Цей безконтрольний, нетикальний характер чужих інвестицій, получений з безконтрольною і ніким непогамованою нормою велетенських зисків, створив ситуацію, в якій забагато грошей вганяє за товаром і услугами—у фальшивому напрямі. Від цього є більша небезпека як від справдішньої інфляції.

Особистий доходовий податок канадійця є вищий як ціни. Але є група населення, яка не користає з експансивного характеру Канади, з її теперішнього великого добробуту. Це ті, в яких заробітні платні низькі і їх вартість паде з кожним місяцем. Це ті, яким довгі роки не підвищують платень, хоч вартість гроша постійно паде і життя постійно дорожіє. Іншою покривдженою групою, що живе "серед добробуту" в Канаді, і з нього не користає, є ті, що живуть з докладно вимірених їм пенсій: старці, вдови, сліпі і т. п. Сумно, що говорення про інфляцію служить урядові вимівкою, щоб не спромогтися на вищу суспільну справедливість.

(За "Екрос-Кенада Пресс")

Що треба знати про зимівлю бджіл

Домініяльний пасічник С. Б. Ґудергем пригадує канадійським пасічникам, що в кожному вулику потрібно лишити 40 фунтів меду для зимівлі, і то білого меду найкращої якости. Першого тижня в місяці жовтні увесь цей мід бджоли мусять уже занести до щільників і засклепити, а в околицях з більш поміркованим кліматом ця праця має бути закінчена не пізніше 15. жовтня. Мід, який бджоли вливають у гнізді, звичайно є низької якости, та й нема його там подостатком. Отже бджіл треба підгодувати. Для підгодівлі дуже добре надаються засклеплені рамки з медом конюшини, буркуну або гречки. Коли рамок це було лишено з літа, варт підгодовувати бджоли цукровим сирупом. Дві частини цурку розпускають в одній частині води. Фунт цукру треба вважати за один фунт поживи на зиму, воду не береться під увагу. Навіть ті пні, які зложили в гнізді подостатком меду для зимівлі, будуть зимувати значно ліпше, коли їм додати десять до п'ятнадцять фунтів цукру, розведеного у воді.

Кожний пасічник мусить сам вирішити, як він має зимувати свої бджоли. Пивниця мусить бути розмірно суха; темна, мусить мати добру вентиляцію і досить тепла, щоб температура там не змінювалась занадто часто й раптово. Найліпше температуру вдержувати біля 48 степенів Фаренгайта. Бджоли треба заносити так скоро, як тільки минула остання нагода для облету, а звичайно це буває коло першого тижня в листопаді.

Пень бджіл з достаточним запасом поживи, але без дашка, мусить важити біля 70 фунтів, а при кінці зимівлі на дворі 75 фунтів. Це для вуликів Ленґгорста, десяти-рямкових. Ці вулики майже всюди вживають у Канаді, а часом їх називають стандартними. Підгодівлю бджіл, якщо потрібно, роблять так швидко, як тільки бджоли можуть забирати сируп. Повільна годівля може спонукати матку класти яєчка, й тоді, замість заготовлення поживи на зиму, бджоли будуть працювати немов на весні, а взимі можуть загинути з голоду. Саму підгодівлю ліпше робити під вечір, бо тоді немає небезпеки, щоб бджоли нападали на сусідні вулики.

В тих місцевостях, де бджоли збирають подостатком білого меду на зиму, але той мід кристалізується швидко, варт вибрати з кожного вулика по дві бічні рямки з медом, а до середини поставити дві порожні. По цім бджіл підгодовують цукровим сирупом, даючи коло 10 фунтів цукру.

ПОДАРУНКИ ЧОЛОВІКА ЖІНЦІ

У випадку, коли чоловік переписує частину майна (скажімо хату) на свою жінку, то ця подарована частина майна рахується як подарунок вільний від оподаткування при передумові, що вартість тієї частини не перевищує $4,000. Якщо перевищує — треба платити податок. Чоловік може теж сплачувати платності на домі чи іншому майні своєї жінки і його вплати будуть вільні від податку, але не можуть перевищати суми $4,000 на протязі року.

Річ ясна, маємо на увазі майно призначене на подарунок в сумі $4,000. Коли ж, наприклад, чоловік захотів би переписати своє майно на жінку і не платити податку, хоч те майно варто, наприклад $12,000, то він мусить робити з нього подарунки протягом трьох років по $4,000.

Те саме, коли жінка робить подарунок чоловікові.

Є ще одна можливість, про яку мало знають. У випадку, коли прибуток чоловіка чи жінки, що від нього треба платити податок, виносить на рік, наприклад $25,000, то по заплаченні податку у висоті приблизно $8,500, прибуток нетто останеться $16,500. Наступного року, даний чоловік чи жінка має право зробити подарунок у висоті половини минулорічного прибутку нетто (у нашому випадку подарунок вартости $8,250) і цей подарунок буде вільний від податку.

АЛБЕРТІЙСЬКИЙ КІОСК НА КАЛІФОРНІЙСЬКІЙ ВИСТАВІ

Протягом 12-ти днів відбувалась цього місяця господарська вистава в Сакраменто, Каліфорнія, в якій узяло участь близько 850,000 осіб. Заходом Департаменту господарських справ албертійського уряду збудовано там кіоск, де були виставлені товари і індустріяльні продукти Алберти.

Вістки з Канади

ТРЕТИНА ПШЕНИЦІ НИЖЧЕ 4. ҐРЕЙДУ

Нешенал Ґрейн Ко. обчисляє, що третина цьогорічної пшениці буде нижча 4-го ґрейду. Іншими словами, третину врожаю треба буде зужити на корм, а не муку.

Цього року врожай потерпів від морозу і дощів. Видатність з акра потерпіла небагато, але втрати в ґрейдах будуть поважні.

Вінніпеґська "Фрі Прес" обчисляє, що 70 процент пшениці буде мати мукомольну вартість. Цьогорічний врожай пшениці обчисляють на 467,-000,000 бушлів.

ЗАЛІЗНИЦІ ХОЧУТЬ НОВОЇ ПІДВИЧКИ ФРЕЙТОВИХ ОПЛАТ

Канадійські залізниці зажадали дальшої 8-процентової загальної підвишки фрейтової тарифи в додатку до 7-процентової тимчасової підвишки, яку залізниці дістали були в липні ц. р. Президент Сіпіяра Н. Р. Кром сказав, що теперішній чистий зиск Сіпіяра — $49,936,000 за рік — є незадовільний і повинен збільшитися на $63,458,982, що дала б 4.71 процент чистого зиску від вложеного капіталу.

ГРАБУНКИ БАНКУ — НЕПОПЛАТНИЙ БИЗНЕС

В останніх часах було кілька грабункових нападів на банки в Канаді і всі скінчилися сумно для бандитів. Їх виловили й засудили на довгі роки в'язниці.

Минулого тижня чотири узброєні бандити спробували щастя у Ванкувері й прецизно ограбили відділ Роял Банку у Ванкувері на $8,000. Але поліція була ще більш прецизною і до трьох годин виловила всіх на місті та відобрала всі $8,-000. Між арештованими є жінка.

КАНАДІЙСЬКА НАЦІОНАЛЬНА ВИСТАВА

8. вересня в Торонті закінчилася Канадійська Національна Вистава, яка тривала від 26. серпня. Вистава, як звичайно, була присвячена досягненням канадійського життя на різних відтинках. Крім того відвідувачі мали змогу познайомитися з досягненнями цілого ряду інших країн, які надіслали на виставу свої експонати.

Виставу відвідало в цілому 2,832,000 осіб, тобто на 25,000 більше як у минулому році.

КРАЩА В'ЯЗНИЦЯ, НІЖ ЖІНКА

В Монтреалі поліція зловила чоловіка, як він хотів вломитися до ювілерського склепу.

"Я радий, що ви мене зловили" — він сказав на поліції. "Я хочу йти до в'язниці, бо моя жінка неприємна і висловлюється про мене гірше, як мої приятелі. Коли ви не пішлете мене до в'язниці на п'ять років, я знову вломлюся, скоро тільки вийду звідси". Суд ще не відбувся.

ПИТАННЯ СВІТОВОГО МИРУ В РУКАХ РОБІТНИЦТВА

Мир у світі тісно пов'язаний з питанням розбудови вільного профспілкового руху — заявив недавно К. Жодоен, президент Канадійського Конгресу Праці. Існування вільних профспілок може бути гарантією миру і треба добитися того, щоб вільний профспілковий рух заіснував теж в СССР. Коли одного дня Хрущов пробудиться і побачить в СССР вільні профспілки, — питання загрози для миру буде розв'язане. Цей день — твердив Жодоен, напевно прийде і разом з тим днем повна перемога організованого робітництва.

СТОРОЖІ ВАРТОСТИ ЛЮДСЬКОЇ ПРАЦІ

Американський міністер фінансів Гомфрі сказав монетарним керівникам вільного світу, що найбільшою їх проблемою є, "як фінансувати без інфляції оборону праю і високий добробут населення".

Промовляючи у Вашінґтоні на відкритті річного мітінгу директорів світових банків, Гомфрі звернув увагу, що тиск інфляції далі є сильний у багатьох краях і притім так остеріг: "Ми є сторожами вартости праці й майстерности нашого населення, які, сказати б, є вартістю грошей. Інфляція знищила цю вартість".

СОВЕТСЬКІ НАДІЇ НА КРАЩИЙ ЗБІР ЗЕРНА В ЦЬОМУ РОЦІ ЗАВЕЛИ

За найновішими даними з СССР сподівання, що збір зерна в цьому році буде на 25% вищий минулорічного (як це заповів перед кількома тижнями Хрущов), завели з уваги на постійні дощі. Не зважаючи на тиск уряду і партії, щоб приспішити зі збором, нічого досі не вдалося зробити і не менше 20 - 25% зерна пропаде на полях. Зокрема важка ситуація на т. зв. цілинних землях, де треба надіятися скорих морозів і де дощі унеможливлюють збір зерна.

ХОЧЕТЕ ПОМОЧІ? ЗАЙДІТЬ ДО НАС І СПРОБУЙТЕ

Зілля Нового Життя

Спеціяльно швидке полегшення. До 20 мінут зілля усуне болі від газів у недомаганнях шлунка. Зайдіть і спробуйте. Першу пробку даємо даром тим, що зайдуть до нас особисто.
Пишіть по англійськи.
MR. LOUIE LOW-ON,
Herbalist
Phone 23270 9664 Jasper Ave.
Edmonton, Alta.

MIKE'S
WATCHMAKERS - JEWELLERS
10542 - 97 St. — Edmonton, Alta.
Направа і продаж різного роду годинників та перстенів по уміркованих цінах.
М. Грушецький, власник.

ВИСИЛАЄМО ПАКУНКИ ЛІТАКОМ

МАТЕРІЯЛИ ЛІКИ ХАРЧІ Мито оплачене!
в УКРАЇНУ
Росію, Литву, Лотву і т. д.
VEGA Overseas Parcel Service
Власник ЄВГЕН ЯНИЦЬКИЙ

Централя:
Winnipeg 4, Man.: 937 Main St., Ph. 56-5318 (U.N.O. Bldg.)

УВАГА! **УВАГА!**

Фірма відкрила свої відділи:
Edmonton, Alta.: 10348-1001 St. (Ukrainian Book Store)
Calgary, Alta.: 43 Union Bldg. (J. P. Swityk)
Yorkton, Sask.: 43 Betts Ave. (Nick Bryck)
Saskatoon, Sask.: 320 Ave. A. So., Tel. 28490.
Regina Sask.: 1529-11 Ave. (Richert Agency)

Висилаємо також Ваші уживані речі.

УВАГА ФАРМЕРИ!

Купуємо насіння конюшини, люцерни, бромової трави, житняку і феску для канадійських, американських і европейських ринків.

HANNAS SEED & FEED
Phone 198
Lacombe, Alberta

ШВИДКА ПОЛЕГША ВІД
РЕВМАТИЧНИХ БОЛІВ
ЛОМБЕҐО
НЕВРАЛЬҐІЇ
СІЯТИКА
БОЛЮ В КРИЖАХ
ПЕЧІНКИ
ЗАТВЕРДЖЕННЯ

Загально відомо, що повищі ознаки звичайно спричинені нагромадженням токсин (отрути) у крові, що залишають осад у суглобах і мязах. Ці отрути творять у великій кишці і їх абсорбують стіни цієї кишки в струм крови.

ЕЛИКОВІ БОТАНІЧНІ ЗЕЛА
спорошковані, не треба варити, не треба промочувати, готові до вжитку.

Ці зела прочищують велику кишку з токсинних отрут і дають їм змогу усуватися в нормальний спосіб.

Вони розпускають навіть найглиб ше осаджені окисні кристали (отрути) в суглобах тіла.

Вони оживляють печінку і нирки до повної, здорової діяльности так, що осади квасів, разом з усякими отрутами, усуваються.

Тисячі хворих на тортуруючі болі знайшли добру полегшу, вживаючи цих зел. БОТАНІЧНІ ЗЕЛА мусять дати ВАМ вдячні результати.

Інструкції в українській мові.

Ціна — $1.60 і $2.65

На бажання висилаємо безплатно цінник всіх інших лікарств.

Замовляйте листовно від:
ELIK'S DRUG STORE. Dept. UN
222 - 20th St. W., Saskatoon, Sask.

ХОРОНІТЬ себе і свою родину проти хворіб і випадків

Зараз зверніться до Василя Томина

Василь Томин

Наші спеціяльні користи із забезпечення віднови включають:

1) Платимодо $7,500.00 за шпитальну опіку,
2) Платимо всякі інші шпитальні кошти до $600.00,
3) Платимо операції до $375.00,
4) Платимо місячну платню за хворобу або випадок навіть ціле життя в разі повної втрати здоровля в наслідок такої хвороби чи випадку.

Телефонуйте, або пишіть:
WILLIAM TOMYN, Special Representative
MUTUAL BENEFIT HEALTH & ACCIDENT ASSOCIATION
10130 - 102 St. Edmonton, Alta. Phones 46252 & 74455

Фірма продажу нерухомостей і асекурації "Тризуб" має приємність повідомити Вас про відкриття в Едмонтоні свого бюра під числом 10967 - 97-ма вулиця, телефон 23822.

Маріян Ю. Прокоп власник

ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ

у справі продажу і купна нерухомостей, асекурацій від вогню і на авта, морґеджових позичок і грошевих вкладів.

Послужимо Вам чесно і щиро

TRIDENT REALTY & INSURANCE
10967 - 97th Street, Edmonton, Alberta
Phone 23822
Marvin J. Prokop, Manager.

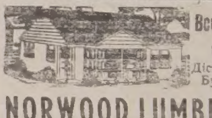

Все Потрібне для Будови
По Уміркованій Ціні
Дістаньте в Своїм Складі Будівельного Матеріялу

NORWOOD LUMBER COMPANY
Office EDMONTON Yard and Factory
11203-86 Street—Phone 73092 8201-114 Ave.—Phone 71651
Р. ФІРМАНЮК, властитель.

Основні речі ДЕМОКРАТІЇ ПУЛУ

Щороку в жовтні члени саскачеванського "Пшеничного Пулу" в кожній з 166 підокруг провінційного Пулу вибирають з-поміж себе делегата, даючи йому уповноваження виступати в їхньому імені у справах, які стосуються діяльности і політики Пулу.

166 делегатів ідуть щороку до виборів. Після їхнього вибору вони мають обов'язок репрезентувати пайовиків (власників "шерів") у їх підокрузі, познайомлюючи організацію з бажаннями пайовиків і інформуючи членів про політику і рішення організації. Їхню ролю, отже, можна порівняти з ролею провінціяльної леґіслятури.

Для адміністраційних цілей Пулу провінція поділена на 16 округ, які ще поділені на 10 або 11 підокруг. Кожна підокруга має одного делеґата. Делеґати кожної округи після виборів вибирають з-поміж себе одного репрезентанта до Ради директорів Пулу. 16 осіб, вибраних таким чином, творять властиву адміністрацію Пулу, і їх можна порівняти з провінційним кабінетом.

Ще одні вибори — з-поміж Ради директорів для вибору управління — відбуваються теж щороку. Таким способом обирається президента і двох його заступників. Щоб зайняти одне з цих місць в управлінні, треба тричі йти до виборів і виграти їх щороку. Кандидат мусить бути іменований делеґатом від своєї підокруги, потім директором від своєї округи і нарешті урядовцем управління організації.

Тільки демократія дає змогу іменувати і вибирати репрезентантів. Обов'язок і привілей кожного члена Пулу — подбати, щоб той, хто має найкращі дані на репрезентанта, був вибраний у їх підокрузі.

SASKATCHEWAN WHEAT POOL
HEAD OFFICE • REGINA

НОВЕ УКРАЇНСЬКЕ ФОТОГРАФІЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ

ALPHA PHOTO STUDIO

10613 - 97 Street — Phone 45756 — Edmonton, Alberta

Виготовляємо: портрети, групи, дитячі фотографії, фотокопії і т. ін. Окрему увагу звертаємо на фотографії шлюбні. — Мистецьке кольорування олійними фарбами. — Продаємо нові та уживані німецькі фотокамери.

Власник: ЯРОСЛАВ ФЕДОРІВ

Наукове Т-во ім. Т. Шевченка провело свою перебудову

Наша найстарша наукова установа — Наукове Товариство ім. Шевченка — провівши свою перебудову, перетворилася рішенням Загальних Зборів в 1952 році на об'єднання Наукових Товариств ім. Шевченка із спільним науковим керівництвом — Головною Радою, спільним членством, спільними науковими секціями та виданням Відділи НТШ в ЗДА, Канаді, Австралі й Европі (Франція) стали автономними товариствами з уваги на вимоги законів країн їх осідку.

Вогнище української науки

Наукове Товариство ім. Шевченка постало понад 80 років тому — 1873, в добу, коли царський уряд гострими репресіями робив неможливою українську наукову і літературну працю. Пристановище для української науки дала тоді Галичина. НТШ було створене соборницькими зусиллями, спільною ініціятивою Києва і Львова й при матеріяльній допомозі ряду українських діячів із Придніпрянщини й Галичини. Так само і при розгортанні наукової роботи від 90-их років минулого століття особливо визначну ролю відіграв висланий до Львова з Києва великий учений і організатор Михайло Грушевський. Відтоді НТШ виконувало функції Академії Наук, хоч і без цього титулу.

Праця Наукового Товариства ім. Шевченка завжди була щільно пов'язана з потребами нації, що боролася і бореться за свою самостійну державу. Роботи, публіковані НТШ, доводять самостійність й відрубність українського народу, правдиво висвітлюють його минуле, замовчуване або фальшоване сусідами. Понад 500 томів публікацій з різних ділянок є тому доказом. Діяльність НТШ в'язала українську науку з наукою інших народів.

Коли 1918 року в Києві була організована Українська Академія, серед її творців було чимало дійсних членів НТШ або вчених, з НТШ пов'язаних. В добу розквіту діяльности Всеукраїнської Академії Наук Наукове Товариство ім. Шевченка було з нею в близькій співдії. Але коли під кінець 20-их років Академія Наук, розгромлена большевицькою владою, не могла вже бути виразником української науки, НТШ далі виконувало обов'язок представника вільної української науки в світі.

Наукове Товариство ім. Шевченка скупчувало найкращі українські наукові сили. З НТШ зв'язана довголітня діяльність Михайла Грушевського й Івана Франка, серед його дійсних членів були митрополити — Андрей Шептицький і Йосиф Сліпий, з інших визначних членів згадаймо лише деякі прізвища: з членів Історично-Філософічної Секції: В. Антонович, Д. Багалій, Ф. Вовк, С. Дністрянський, Д. Дорошенко, В. Липинський, О. Лотоцький, О. Русов, С. Томашівський, А. Яковлів та інші; з членів Філологічної Секції: О. Барвінський, В. Гнатюк, С. Єфремов, І. Зілинський, О. Колесса, О. Кониський, А. Кримський, З. Кузеля, О. Огоновський, В. Перетц, В. Сімович, С. Смаль-Стоцький, К. Студинський та інші; з членів Математично - Природописно-Лікарської Секції: В. Вернадський, І. Горбачевський, І. Пулюй, І. Раковський, С. Рудницький, П. Тутковський, І. Фещенко-Чопівський та інші. Міжнародної слави учені інших націй своїм членством сприяли досягненням НТШ й американці: А Айнштайн, з болгар М. Арнаудов, І. Шішманов та інші; з німців: Т. Ґартнор, А. Пенк, М. Плянк та інші, з росіян: В. Бехтерев, А. Йоффе, О. Шахматов та інші, із шведів: С. Гедін, з норвежців: О. Брох, з поляків: Ян Бодуен де-Куртене, Л. Кубаля, К. Нітш, О. Бальцер та інші, з сербів: О. Веліч, І. Єрделяновіч, Л. Мілетіч та інші, з французів: А. Мазон, Р. Антоні й інші, з хорватів: В. Ягіч, М. Решетар, М. Мурко та інші, з чехів: Я. Бідло, Л. Нідерле та інші, — а на чолі всіх чужинців ставимо опікуна української науки проф. Тому Масарика, першого президента Чехо-Словаччини. Щедрими меценетами, що уможливили працю НТШ були: Єлисавета із Скоропадських Малорадовичева, Олександер Кониський, Євген Чикаленко, Василь Симиренко, Степан Качала, Ттефоіль Дембицький та ін.

Наукове Товариство ім. Шевченка, як вогнище вільної української науки, завжди було ненависне для Росії, чи то старої чи нинішньої — большевицької. І тому большевики, окупувавши Галичину, в січні 1940 р. примусили НТШ припинити свою діяльність. Тимчасові окупанти — німці теж не дозволили НТШ працювати. Але члени НТШ, опинивших у великому числі на еміґрації, в 1947 р. відновили його діяльність. Не помогло залякування і цькування, проведене большевиками через радіо.

НТШ працює далі

НТШ на еміґрації працює в різних країнах і тепер пристосовує свої дії до своїх можливостей і потреб. За короткий час воно видало 10 томів своїх "Записок", 5 томів "Просідінґс", 4 томи Бібліотеки Українознавства, 4 томи "Енциклопедії Українознавства" й інші дрібніші видання, разом б. 350 друкованих аркушів. Це все зреалізовано при розпорошені членства, без сталого варстату праці з власною бібліотекою, музеями, як це було на батьківщині, нарешті — цілком невідрадних матеріяльних умовах.

У справі організаційної перебудови Наукове Т-во ім. Шевченка видало повідомлення за підписами Р. Смаль-Стоцького (президента), Є. Вертипороха (заступника президента), Є. Пеленського (заступника президента), В. Кубійовича (секретаря), І. Витановича, М. Зайцева, В. Іваниса, Г. Лужницького, І. Мірчука, В. Мудрого, О. Шульмана.

Треба зрілости і щедрости українського громадянства

Повідомлення НТШ кінчається таким апелем: "Якщо, не зважаючи на всі труднощі, наше Товариство може працювати й продовжувати в нових формах, як об'єднання НТШ, свою роботу, то завдячуємо це тим чинникам і особам, які помогли в нашій праці, а часто й уможливили її. Ми складаємо сердечну подяку всім вільним націям Заходу, які гостинно відкрили свої брами нашій еміґрації й дали і нашому Товариству, і нашим членам повну академічну свободу. Дякуємо Ієрархії наших Церков за дотеперішню поміч і просимо, щоб далі благословила нашій праці. Сердечна подяка належиться тим нашим організаціям і установам та численним поодиноким меценатам, які морально й матеріяльно допомогали і допомогають нашій праці.

Не зважаючи на досить поважні успіхи в нашій праці, з тих завдань, які тяжать на нас, як на носіях вільної науки й спадкоємцях та продовжувачах великих традицій нашого славного Наукового Товариства ім. Шевченка, ми можемо виконати лише частину — і то, головне, через брак тривкої фінановсої бази. Пам'ятаймо, Дорогі Земляки, що незалежна українська наука була і є найгострішим мечем нашої визвольної боротьби. Тому вона не сміє бути на ласці чужої філантропічної допомоги. Від політичної зрілости й великодушної щедрости Українського Громадянства залежить тепер дальший розвиток і розквіт НТШ і виконання його визвольної місії у вільному світі, виховання нашого молодого покоління науковців та успішна оборона української справи науковими працями проти фальшивок московських імперіялістів та імперіялізмів наших сусідів. Пам'ятаймо, що кожна оголошена книжка НТШ — це удар по московській окупації України, це промінь надії для наших науковців в поневоленій Україні та скріплення їх спротиву проти московської неволі! Перед нами величезні завдання, тому хай не забракне ні одного Вашого імени в почесній книзі жертводавців НТШ.

Віримо, що за час Наукове Товариство ім. Шевченка повернеться до місця свого осідку, княжого города Львова. Дай Боже, щоб ми принесли тоді з еміґрації до Рідної Землі як дар низку поважних творів, таких, яких наші учені, що живуть у неволі, не можуть опрацьовувати."

"Українці в Польщі мають боротися з націоналізмом"

За відомостями з европейських часописів ми вже інформували про те, що польський комуністичний уряд, мабуть під тиском Москви, змінив свою політику супроти українців у Польщі й дозволив їм навіть організуватися в окреме товариство. Ми писали теж, що 16-17 червня ц. р. відбувся у Варшаві з'їзд представників українців, на якому засновано "Українське Суспільно-культурне Товариство" (УСКТ). З'їзд скликав неозначений ближче організаційний комітет. В ньому взяли участь 239 делеґатів та представники польського уряду, включно з міністром освіти Яросінським, який в своїй промові обіцяв, що "партія й уряд підуть українській меншості на зустріч в їхніх культурних і господарських справах". Реферат про завдання Товариства читав А. Захарчук (?), а в дискусії виступав М. Щирба, який стверджував заподіяні поляками українцям кривди, але закликав про це забути і знайти форму співжиття з поляками, залишаючись вірними синами великого українського народу. Головою правління Товариства вибрано Макуха.

Тепер на підставі українського тижневика "Наше слово", що появляється в Польщі, можна дізнатись докладніше про положення українців в Польщі.

Підготовка до організації "Українського Суспільно-культурного Т-ва" велася, мабуть, від довшого часу, бо вже два дні перед з'їздом вийшло перше число українського тижневика "Наше слово", що було позначене як орган Організаційного Комітету, а тепер виходить, як орган головного правління УСКТ. Цей тижневик виходить реґулярно. Большевики намагаються через Товариство добитися в першу чергу охоплення активного українського елементу в контрольовані ними організаційні форми. "Основним завданням Товариства — пише "Наше слово" за 15. 6. ц. р., — буде боротися за те, щоб ще більше і ширше, як досі, включити українське населення до соціялістичного будівництва... Популяризувати і поширювати традиції боротьби проти польських панів і підпанків."

Особливо страшними і небезпечними для большевиків є й надалі українські націоналісти, яких поборювати — основна мета Товариства. А Захарчук у "Нашому слові" ось що кладе на серце своїм компатріотам (серед делеґатів з'їзду 28% було членів компартії!): "Нашим обов'язком буде вести з націоналістичними елементами рішучу боротьбу й ми не можемо допустити, щоб в організації Українського Товариства загніздилися націоналісти".

Цікавими є тих 28% членів партії, що були на з'їзді. Знаємо, що українська меншина в Польщі, це ті, які після другої світової війни врятувалися від переселення до СССР чи насильно виселені з західних українських окраїн. Вони тікали в ліси з транспортів-поїздів, залишаючи своє майно, не рідко родини, щоб тільки не попасти під "опіку" компартії. Стає дивним, звідки набралось між цими жорстоко переслідуваними українцями аж так багато партійців? Чи не були вони імпортовані просто з Москви? Не сумніваємося, що в Товаристві за кожним членом слідкуватиме десять пар очей.

Тижневик "Наше слово" в ч. 4 за 12. вересня ц. р. в редакційній статті нарікає на загальну пасивність і недовірливість низів до цього з'їзду і навіть до самого створення УСКТ.

"Нема сподіваної — пише газета, — по з'їзді в Варшаві активности на місцях. Адже 239 делеґатів — це армія аґітаторів і організаторів, з якою можна б гори перевертати . . . З листів і звітів, які доходять з місць до правління і редакції, видно, що багато українців . . . перебувають в настроях непевности, мовляв, ми організуємося, а нас знов по голові."

Мюнхенський "Християнський Голос" слушно відповідає на це так:

"Редактори "Нашого слова" не повинні дивуватися з цього факту, що так люди думають. Доки метою діяльности товариства буде виконування інструкцій МВД, доти воно не зможе знайти довір'я в української спільноти. Боротися українцям за "соціялістичне будівництво" — це значить накладати на шию ярмо, а боротися проти націоналістів — це навіть не те, що "нас по голові", але це значить таки прямо самі себе по голові."

УКРАЇНСЬКИЙ ОЛІМПІЙСЬКИЙ КОМІТЕТ

22. листопада ц. р. зачнуться в Мельбурні (Австралія) 16-і Олімпійські Ігрища, в яких будуть брати участь спортовці 70-ти країн. У цій небуденній зустрічі різних народів бере участь теж СССР, у збірній команді якого — в умовах російсько-большевицької дійсности — мусять виступати також представники неросійських народів. Серед тих спортовців своєю чисельністю і спортовими успіхами вирізняються представники українського народу, успіхи яких, на жаль і на сьогодні, світова преса зараховує на конто поневолювача України.

Щоб інформувати світову пресу і пресові агентства про успіхи наших спортовців, щоб пропаґувати український спорт і українську правду серед учасників Олімпіяди — для цих завдань і для цієї мети постав на чужині, в серпні ц. р. **Український Олімпійський Комітет** з осідком, на час Олімпіяди — в Мельбурні і з діловим секретаріятом та постійним осідком у Вашінґтоні.

У склад УОК увійшли представники заінтересованих організацій та окремі особи з Австралії, Арґентини, Канади, ЗДА, Франції і Німеччини. До УОК може належати кожна українська організація, яка стоїть на принципі самостійности і суверенности української державности та яка заінтересована працею УОК.

УВАГА! **ФУТРА** УВАГА!

ЧЕРЕЗ БРАК ЗДОРОВ'Я Я ЗМУШЕНИЙ ВИПРОДАТИ ВСЕ ПО НАЙНИЖЧІЙ ЦІНІ В ЕДМОНТОНІ

Жіночі футра всякого роду. робота солідна.

БОФАЛО КОЖУХИ, яких ніхто, крім нас, у Канаді не виробляє.

КУПІТЬ, А НЕ ПОЖАЛУЄТЕ!

Пишіть по інформації, або зайдіть особисто до:

DOMINION FURRIERS

Union Building, 10021 - 102 Ave. — Edmonton, Alberta.
Phone 24386 Res. 553229

А. Колодка, власник.

Alice Hotel, Camrose, Alta.

Donald Hotel, St. Paul, Alta.

Коли переїзджаєте попри міста Кемровз і Ст. Пол, не забудьте зайти до цих готелів, що є найкращі в тих околицях. В них дістанете найкращу обслугу по умірковаиій ціні.

ВАСИЛЬ ЯКІМЕЦЬ, власник.

ПАЧКИ НА УКРАЇНУ

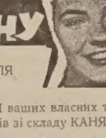

ВИЙШЛИ НОВІ ЦІННИКИ ДЛЯ ВИСИЛКИ НА УКРАЇНУ

1. Цінники на **висилку з КАНАДИ** ваших власних товарів —нових і уживаних—також товарів зі складу КАНЯҐА Ко.

ЦІНИ ВИСИЛКИ І КОШТИ ЗНИЖЕНІ

2. **Новий цінник число 22:** На висилку **товарів англійських найвищої якості.** Ціни матеріялів і харчових продуктів значно обнижені.

Ґарантуємо швидке доставлення пачок.

ВАШІ РОДИЧІ НЕ ОПЛАЧУЮТЬ ЖОДНИХ КОШТІВ.

Відділи: Торонто, 403 Roncesvalles Ave. tel. LE-1-1716
Montreal, Wirtex, 2122 St. Lawrence Blvd.
Hamilton: M. Kowal, 655 Barton St. E.
Buffalo: Vavel, 808 Fillmore Ave.

CANIAGA TORONTO, 811 QUEEN W.

Телефон: EM 4-5574

Вадим Щербаківський

Звичай звертати праворуч або ліворуч

Серед народних звичаїв часто трапляються такі дрібні й на перший погляд незначні, що не тільки ляіки, але й вчені спеціялісти проходить мимо них, не надаючи їм жодного значіння. Зребільшого це такі дрібниці, які можна бачити щодня й на кожному кроці і може тому вони й не входять до свідомости дослідників, що стають занадто буденним явищем.

Тим часом ці дрібниці можуть мати незвичайно важне значіння для етнолога, власне тому, що вони незвичайно глибоко й віддавна закорінені в народі, не дають легко знищитися й завдяки цьому є такими ж істотними елементами характеристики народу, як безмежно малі диференціяли в математиці для характеристики певних кривих.

Предметом цієї статті є звичаєва дрібниця, поширена одначе на широкій географічній площі. Це звичай, їдучи возом, звертати перед зустрічним возом в одних народів тільки вліво, а в інших тільки вправо. Факт сам по собі дрібний і, як здається, зовсім невартий уваги, але проаналізувавши його, можна прийти до деяких цікавих висновків.

Вліво звертали на Україні, в колишній Австро-Угорщині й Італії, подекуди в південній Франції й Англії. Направо звертають у Московщині й Сибіру. Щодо інших країн, то, напр., про Німеччину трудніше робити висновки, бо населення її дуже легко піддається всяким адміністраційним приписам, і справа там потребує спеціяльних історичних розслідів.

Звичай звертати туди або сюди від простонароддя переходить і на залізниці, і ми бачимо, що в колишній Австро-Угорщині та Італії звичай звертати наліво перейшов на залізниці, бо там поїзди ходять лівою колією. Навпаки, в колишній Росії московський звичай звертати або розминатися праворуч перенесено й на залізниці. Тому, завдяки московській адміністрації, поїзди і на Україні й на інших завойованих старою Росією землях ходили і ходять правою колією. Цей звичай, на перший погляд такий малозначний, дається уже досить відчути, коли переходить на залізниці. Так, напр., уніфікація залізничого руху в новій Польщі обійшлася в багато десятків мільйонів польських злотих.

Для нас цікаво простежити, яким способом повстали льокальні різниці, або найти ті умови, що викликали той чи інший з цих двох способів звертання.

Розгляд наш мусить початися з України й саме тому, що, належавши до двох різних державних організацій, вона зуміла аж до самої великої війни зберегти спільність цього звичаю на обох частинах своїх, а з другого боку й тому, що на ній найяскравіше виступає сила зв'язку з умовами, що породили цей звичай звертати наліво, бо не зважаючи на всі старання адміністрації (в особах поліційних урядовців), цей звичай у селянства задержався до самої великої війни. Звичай розминатися ліворуч на Україні можна легко пояснити умовами, які повстають завдяки користуванню волами при орані землі такої тяжкої, яка є на Україні і яка потребує плуга, а не сохи. В плуг впрягається одна або дві пари й більше волів. Воли у нас запряжені в українське, відоме етнографам ярмо. Правдиве рало було легше від плуга, і в нього впрягалася одна пара волів колись і тепер.

Плуг має таку конструкцію, що, орючи землю, відгортає скибу праворуч так, що ліворуч від плуга завжди земля залишається ще тверда, а праворуч лишаються глибокі борозни з м'ягкою землею. З-заду за плугом ішов плугатор, який держав плута руками, щоб скиба рівно була відрізана (теперішні залізні плуги вже цього не потребують і йдуть рівно самі). Плугатор гукав одночасно на погонича, який ішов ліворуч біля волів, поганяв їх і повертав ними, куди слід. Наші терміни українські "соб" — наліво, і "цабе" — направо, могли повстати таким робом. Плугатор гукав на погонича: "поверни к собі", тобто наліво, бо погонич стояв зліва від волів на твердій землі (термін "к собі" зберігся на правобережній Україні, коли гукають на коней). Це "к собі" очевидно в дорозі постійного повторення з наголосом на "о" і перейшло в "к соб" і "соб". Для повертання термін "цабе" мабуть тим самим шляхом скоротився з "від себе" — "д себе"—цабе. На коней на Лівобережжі вживають цабе, а слово "гетьтя" — на правобережній Україні, яке можна розуміти, як скорочення: "геть від тя", яке на інших українських територіях могло перейти у "гайта".

Далі, коли ми звертаємо увагу на саму працю волів, то побачимо, що той віл, що йде у борозні — борозній віл, мусить працювати тяжче, бо він іде у м'якій ріллі, нижче лівого вола, мусить бути дужчий і вищий від лівого, щоб зрівнятися з ним у ходу. Лівий іде по твердій землі, і йому легше. Зветься він "підручним", бо йде під рукою погонича. Щоб вирівняти хід волів у плузі, їх завжди, принаймні на Україні, підбирають так, щоб борозній був вищий і дужчий, а підручний — нижчий і слабший. Молодих волів на початку доводиться для звертання тягнути за налигача до себе, підганяючи борозного вола батогом, коли переходить з однієї борозни в другу. Поки праця йде в плузі і в ріллі, хід волів буде рівний при вищезазначених умовах, але коли вони везуть віз по твердій дорозі, то тут уже борозній (правий) віл, завдяки більшому росту і силі, має нахил заломувати підручного вліво і все трошки збиває його наліво. Завдяки цій обставині, коли йдуть один проти другого волові вози, то найлегше розминутися ліворуч, бо треба лише гукнути "соб", то борозній віл сильніше потягне, зразу ж заломить слабшого підручного і поверне наліво (соб) і той другий віз. Вози тоді легко розминуться. Коли ж би погонич, що сидить на возі, хотів повернути вправо, то це зробити значно трудніше, бо слабший і нижчий віл не може заломити борозного, й тому погонич мусить зіскочити з воза, та батогом, та ще й руками попихаючи підручного, збити волів направо. Як коло плуга, так і в фурі біля воза погонич, коли йде пішки, то йде ліворуч від волів, тобто біля підручного вола. Звичай орати волами ми бачимо і в цілій колишній Австро-Угорщині, у Чехословаччині і в Італії. Коли ми кинемо ретроспективний погляд назад у глибину віків, то пригадаємо, що українські літописи знають слово "рало" із старшого "орало", яке очевидно зв'язане безпосередньо із словом "орати", і знають волів, як худобу, що обробляє землю. Далі українське слово "орати" має корінь спільний з грецьким "ароо" і латинським "аро", що мають те саме значення. На італійських скелях ми бачимо висічені образи волів, запряжених у рало зовсім так, як і тепер вони бувають запряжені на Україні в рало, і ще що цікаво, то саме те, що плугатор на цих образах держить рало в руках ззаду, а перед лівим підручним волом стоїть погонич і держить його за роги; це сцена, яку можна й тепер бачити на Україні. Монтеліус відносить цю скельну італійську гравюру до бронзової доби. Коли ми переглянемо передісторичний матеріял, зібраний по різних музеях з розкопів, то побачимо, що від Італії по Україну включно скрізь ще в енеолітичній і навіть у неолітичній добі трапляються кістки волів і сліди пшениці серед інвентаря, знайденого в остатках тодішніх осель з мальованою керамікою.

(Далі буде).

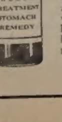

Як ви страждаєте на біль шлунку від газів, нестравність, відригування, тиснення в ямці, здуття в шлунку, згагу, пекучий біль коло серця, гарячку, болі голови, розлад шлунку, гемороїди, нервовість, як у вас обложений язик та вразливий смак в устах через затвердження або недобре перетравлення харчів чи нездорове функціонування печінки й жовчі, брак апетиту, затвердження, нерегулярний рух кишок або біль крижів від нирково - міхурових квасів, не тратьте часу і грошей на ліки, які не дають вам потрібної полегші. Беріть RUSCI TREATMENT і поверніть назад реґулярність. Ціна: 6 і 4 долярів за пляшку по всіх аптеках або просто від нас.

LUSCOE PRODUCTS LIMITED
559 Bathurst Street, Toronto 4, Canada

НЕДІЛЬНИЙ ДЗВІН

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР

СТАРИЙ СТИЛЬ			ЖОВТЕНЬ	НОВИЙ СТИЛЬ
1	18	П	Евменія прп.	**Покров. Пр. Богород.**
2	19	В	Трофима і ін. мч.	Кипріяна сщм.
3	20	С	Евстахія вмч.	Діонізія Ареоп. сщм.
4	21	Ч	Кондрата ап.	Єротея сщм.
5	22	П	Фоки сщм.	Харитин мч.
6	23	С	Зачаття Ів. Христителя	† Томи ап.
7	**24**	**Н**	**15 по Сош.** Теклі первом.	**20 по С.** Сергія і Вакха мч.
8	25	П	Евфрозини прп.	Пелагії і Таїсії прп.
9	26	В	**Прест. Івана Богосл.**	† **Якова ап.**
10	27	С	Калістрата мч.	Евлампія і Евлампії мч.
11	28	Ч	† Харитона прп.	Филипа ап.
12	29	П	Кирілка прп.	Прова і ін. мч.
13	30	С	Григорія сщм.	Карпа і ін. мч.
14	**Н**	**Н**	**16 по С. Покров Пр. Богор.**	**21 по С. Отц. 7 Соб.** Параск.
15	2	П	Кипріяна сщм.	Евтимія прп.

НЕДІЛЯ П'ЯТНАДЦЯТА ПО СОШЕСТВІЮ

ВІД МАТЕЯ СВ. ЕВАНГЕЛІЄ (ЗАЧ. 92).

У той час один законоучитель, спокушуючи Ісуса, запитав його, кажучи: Учителю, котра заповідь в законі найбільша? Сказав йому Ісус: любитимеш Господа Бога твого всім серцем твоїм і всею душею твоєю і всею думкою твоєю. Це найбільша і перша заповідь. Друга подібна до неї: Любитимеш ближнього твого, як себе самого. На цих двох заповідях увесь закон і пророки стоять. А коли зібралися фарисеї, запитав їх Ісус, кажучи: Що ви думаєте про Христа? Чий він син? Кажуть йому: Давидів. Каже їм: Як же Давид в дусі Господом його називає, кажучи: Сказав Господь моєму Господеві: Сиди по моїй правиці, доки положу твоїх ворогів підніжком ніг твоїх. Коли отже Давид називає його Господом, як він є його сином? І ніхто не міг відповісти йому слова і ніхто вже не відважився від того дня питати його.

ХРЕСНІ ІМЕНА

Надавання дітям імени на св. Хрищенні, т. зв. хресного імени, має в першу чергу свою **чисто практичну ціль**. Хресне ім'я і родинне прізвища докладніше означують особу, а в родині, тому що вона має одно прізвище, тільки хресне ім'я означує особу і відрізнює її від інших членів родини. Але це не одинока ціль надавання хресного імени дитині. На св. Хрищенні дитина стає членом великої християнської родини — св. Церкви. Згідно з обітницею, яку за дитину складають на св. Хрищенні її хресні батьки, вона має вірувати в Христа і Йому служити. Дитину перебирають у свою опіку і батьки, і св. Церквач Залишаючи за батьками право вибору хресного імени для їхньої дитини, св. Церква пильнує, щоб це було ім'я когось зі Святих, почитаних у Церкві, який буде дитині в її житті покровителем і зразком до наслідування. Коли б батьки, користаючи зі свого права, бажали дитині дати зовсім світське ім'я, тоді св. Церква, обстоюючи теж своє право, каже до того світського імени додати ще друге ім'я церковного Святого, щоб дитина не залишалася без покровителя в небі і зразку, який вона має наслідувати на землі.

Прийняті в Христовій Церкві хресні імена є **різного походження.** Найстарші між ними це біблійні імена, перші християнські імена, що їх носили Пречиста Матір і св. Опікун Спасителя, Його Предтеча і Його апостоли. Біблійні імена не всі є еврейськими іменами. В часах, як жиди находилися під чужим володінням або жили на виселенні по чужих краях, вони зачали вживати чужих імен: египетських (можливо, що імена Мойсей і Марія є египетські), арамейських, перських, грецьких і латинських. З еврейських імен перейшли до християнського календаря і є в частішому вжитку у християн (1) імена трьох поіменно в св. Письмі названих ангелів: Михаїл (хто як Бог?), Рафаїл (Бог спасає) і Гавриїл (Божий муж) та (2) імена замітніших біблійних осіб: Адам (зі землі взятий), Анна (ласка, Бог є ласкавий; мабуть Анна є жіночим іменем, відповідаючим чоловічому Іван). Веньямин (син правої руки), Даниїл (Бог є моїм судею), Давид (приятель, любимець Божий), Ілля (Ягве є моїм Богом), Єлисавета (мій Бог є звершений), Емануїл (з нами Бог), Єва (життя, мати живих), Иоанкім (Ягве підносить), Иоан (Ягве є ласкавий), Иосиф (Бог помножує), Захарія (Ягве пам'ятає), Лазар (Бог поміг), Марія (з дуже багатьох пояснювань направдоподібніше: тіркість — натяк на те, що вона буде Страдальною Матір'ю), Матей (дар Ягве), Рут (приятелька Божа), Симеон (вивищення: найчастіше ім'я в Новому Завіті), Сузанна (лелія), Тома (близнюк), Яків (Бог нагороджує) і інші. Як можна бачити з тих імен, вони не були тільки звуками і знаками, але містили в собі **або пророче заповідження,** чим дитина буде, **або побажання** для дитини, щоб вона була такою, якою називається, **або подяку Богові** батьків за післану їм дитину. Завжди вони мали якесь релігійне значення.

У новозавітних часах жиди часто називаються іменами, перейнятими від греків і римлян, володарів в жидівській землі до і за приходу Спасителя. Сюди належать такі імена, як: Филип (любитель коней), Андрей (мужній), Стефан (вінець), Вероніка (вірний образ), Петро (скеля-камінь; одиноке ім'я, яке сам Христос надав своєму верховному апостолові), Николай (володар народу), Павло (малий), Марко (мужній), Лука (народжений удосвіта), Тимотей (богобоязливий) і інші. Як у християнських часах жиди зачали надавати своїм дітям християнські імена, рабини рішили, що жидівські діти мають бути називані старими еврейськими іменами, принаймні еврейське релігійне ім'я має бути їм додаване до світського, вибраного батьками. Звичай надавати дитині два або й більше імен пішов з практики Західньої Церкви давати ім'я дитині теж на св. Миропомазанні і є **майже незнаний у Східній Церкві,** у якій дітей христиться і миропомазується рівночасно.

Найбільша кількість нині в Христовій Церкві прийнятих імен є поганського, передусім грецького і латинського походження. В перших віках переслідувань Христової Церкви до св. Хрищення голосилися люди в дозрілому віці, які вже мали свої поганські імена. На св. Хрищенні вони тих імен не могли змінювати і їх явно вживати, бо тим вони б зраджували себе і були б наражували себе на переслідування. Вони задержували свої поганські імена надальше як християни, а ті з них, що жили свято або вмирали мученичою смертю, освячували поганське ім'я, хоч би це було навіть ім'я поганського божка. Так собі треба пояснювати дивну річ, що до християнського календаря дійсно дісталися теж імена поганських божків (Діонисій, Димитрій, Діяна, Ісидор, Вакх). Коли опісля християнська віра поширилася на германські і слов'янські народи, то й вони не закинули своїх поганських імен, але дальше вживали їх поруч з новими християнськими. У нас задержалося багато давних слов'янських імен (Володимир, Борис, Всеволод, Ярослав і інші). В т. зв. слов'янському календарі находяться теж три скандинавські (варяжські) імена: Ольга, Олег і Ігор, та на слов'янську мову перекладені грецькі імена: Богдан, Віра, Надія, Любов. Вкінці в Христовій Церкві постали і прийнялися хресні імена чисто християнського походження. Ті імена звичайно виражують якусь християнську чесноту: Іриней (миролюбець), Катарина (чистота), Теофіль (Боголюбець), Євген (благородний), Ксеня (чужинка, розумій на землі), Христина (християнка), Кирило (господній) і інші.

У нинішньому християнському світі часто стрічаються такі хресні імена, яких не знає церковний календар. Батьки-християни, що самі росли з християнським іменем і дочікувалися дітей, дають їм на св. Хрищенні новомодні зовсім світські імена, заслухані по театрах чи вичитані по магазинах. Такий недобрий звичай закрадається і у наші родини. Коли б батьки конечно обстоювати право давати дитині ім'я, яке вони для неї вибрали, хоч би зовсім світське і новомодне, нехай пошанують бодай настільки церковний закон та своїх батьків і дідів, що дадуть дитині друге християнське ім'я, здавна вживане в св. Церкві і в їхньому роді.

Святі, що їх імена нам дані на св. Хрищенні, можуть багато нас чого навчити своїм життям. Колись наш нарід, крім св. Євангелія, читав залюбки "Життя Святих". Коли ж не маємо часу читати і пізнавати життя різних Святих, то пізнаймо хоч життя нашого святого Іменника. Як над ним серйозно призадумаємося, направду справить нас на добру дорогу. Ось оповідаймо нашому синові Юрієві про його св. Іменника. Чи не запалиться і він бажанням і собі бути по-християнськи лицарським?! Оповідаймо нашій доні про її Іменницю — Марію, Божу Матір; чи не загорить дитяче серце бажанням служити Богові, як служила "раба Господня"; оповідаймо про св. Володимира, св. Ольгу, св. Йосафата, св. Миколая і ін. що за чудні взори до наслідування!

Яка бідна християнська дитина, що не може знайти в календарі, коли її іменини! Який жаль, що і серед нас пропадає звичай святкувати іменини (нейм дей); тепер майже всі відзначують уродини (бирт-дей); бо багато імен не знайдете в календарі. Нехай це роблять погани; ми християни, і в цьому відношенні поступаймо по-християнськи.

о. В. Л.

СКОРОВОДА ПРО ТАЛАНТИ

Коли раз у присутності українського філософа Сковороди обговорювано людські здібнощі, хтось сказав: "Христос каже, що один із слуг дістав лише одного таланта, отже — найменше. Тому не диво, що слуга не мав охоти ним орудувати і його закопав. Що одним талантом зробиш?" Тоді Сковорода сказав: "Послухайте моєї думки про те, що говорите . . . Христос каже, що господар дав кожному слузі відповідно до його сил, отже, в дійсності кожному однаково. І тому праця кожного однаково варта, коли виконана відповідно до його сили. А тим, що мають лише один талант, я дав би кілька порад:

Молися щиро при дверях церкви, коли не можеш молитися при престолі.

Ходи дбало і примірно до своєї церкви, коли не можеш йти до Єрусалиму з паломниками.

Хліба дай голодному, коли не можеш дати йому щось більше.

Прийми сироту до свого дому, коли не можеш побудувати дому для сиріт.

Вчи дітей, коли не можеш вчити старших.

Будь гідним провідником дому, коли не можеш бути провідником держави.

Задовольняй найближчих кругом себе, коли не можеш задовольнити громади.

Промовляй розумно до кількох, коли не можеш до багатьох.

Латай одежу дбало, коли не вмієш нової вшити.

Дбай щиро про батька й матір, дбай про свою родину, коли не можеш про дальніх дбати.

Так я розумію таланти. У мене один талант такий вартий, як і десять. Бо треба на світі і такої праці, що виконується одним талантом, і без неї життя не обійдеться. Отже, виходить таке правило: Роби, що можеш, але роби щиро і гідно, а вартість твоєї праці буде така велика, як і тих, що орудували багатьома талантами".

подав **о. Є. Д.**

ЄГИПЕТ І ХРИСТИЯНИ

Християн у Єгипті небагато: коло 600,000 (католицька, православна, протестантська Церква мають більш-менш коло 200,000 вірних кожна). Решта населення Єгипту (20 мільйонів) є мусулманська. Християнське становище египетського уряду і сучасна політична ситуація не віщують спокійного майбутнього для египетських християн.

З УКРАЇНСЬКИМИ ЧЕРНИЦЯМИ В БОЛЬШЕВИЦЬКОМУ КОНЦТАБОРІ

Німецька журналістка, що перебувала з українськими монахинями в київській в'язниці, опублікувала свої спогади в німецькій пресі. За українським перекладом, уміщеним у мюнхенському "Християнському голосі", подаємо цікавіші уступи:

З одного боку не могла я того схопити, а з другого мене опанувала якась байдужність супроти моєї долі, бо як же можна справитися з фактом бути засудженою на 25 років примусової праці. Правда, присуд цей не заскочив мене не приготованою. Вже роками сиділа я в большевицьких таборах для военнополонених і завжди була на переслуханнях. І завжди ставили мені різні пастки, в надії, що таки одного разу я признаюсь, що коли — і як-небудь я поповнила великий проступок проти Сов. Союзу. Бо фактично я була тої думки, що мені не можна нічого закинути. Дійсно, дуже наївна, бо раптом дістала я 25 років у таборі праці. За що, навіть тим, що мене засудили, було не ясно.

Та я опинилась у тюрмі в Києві. Одну ніч перебула в одній келії, в якій була тільки вузька до стіни прикріплена лавка. До краю була я втомлена, бо перед тією невигідною ніччю був саме той день, що після п'ятигодинної розправи перед военним судом приніс мені тих 25 років. З перевтоми байдужа супроти всього, що кругом мене ділялось, ішла за солдатом, який через безконечно довгі коридори привів мене до призначеної келії.

Та раптом зробилось мені інакше. Моє остовпіння пройшло і я сиділа на прічі і плакала. Кругом мене було спокійно, хоч в келії були інші жінки, ніхто не говорив.

Мене поклали на прічу, накрили добре і я, хлипаючи, мов мале дитя, заснула.

Коли після кількох годин я проснулась і дивилась на світ іншими очима, я почала вперше, як це водиться, знайомитись з моїми товаришами по келії і терпінню. А думки мої зовсім прояснілі, коли я почула, що знаходжуся в товаристві восьмох монахинь. Тут у тюрмі монахині? Так, вісім українських монахинь. Я приглянулась до них. З винятком одної, всі старші вже жінки. Ця одна зразу розбудила моє особливе зацікавлення. Авста мала 34 роки, але гарна і ніжна, і здавалось, що маеться перед собою зовсім молоду дівчину. І ми мали доволі часу на розмови, ще заки мусіли піти до різних лагерів праці. І я обчислила, Авста вже народилась в такому часі, коли большевики по школах і учбових закладах твердили, що нема Бога, а всетаки Авста відреклась цього світу і жила тільки для Бога, для Спасителя. Я довго займалася тією проблемою, аж попросила Австу розказати мені, чому її засуджено.

Досі вісім монашок належало до вузького кружка одного священика, який живучи поза містом, працював багато особливо між хворими і бідними. Не було церкви йому до диспозиції, він у тісних селянських хатах і стодолах розповідав про всемогучість Бога, заходив до мешкань, опікувався хворими і потішав тих, які не могли собі в житті порадити.

Одного дня його зловили і переслухували в притаманний большевикам спосіб. Аж в один тяжкий момент він крикнув, нехай спокійно роблять з ним, що хотять, Бог пішле американців на його визволення. Сталося. Всякі можливі параграфи можна було раптом до нього примінити. Передовсім контакт з ворогом, бож він сам признався, що знає, коли прийдуть американці.

На Великдень, коли вони хотіли разом святкувати, арештовано вісім монахинь. З ними багато не трудились. Вони були "співпрацівниками" одного великого шпигуна і агітатора і всіх їх засуджено на 25 років по таборах примусової праці — знову знешкідливлено ряд шкідників народу.

Я приглянулась до тих шкідників народу та агітаторів. Чужі для світу і старі жінки, які тільки піклували хворих і це їм за особливе зло взяли, молилися зі своїми пацієнтами. Авста тільки могла молитись, вона сама була тяжко хвора на туберкульозу, що її перед судом не захистило.

Ці вісім монахинь знали, що перед ними тяжка майбутність. Табор праці, до якого вони присуджені не курорт. До того вони поставили себе під дуже строгий закон. Вони сміють тільки дуже мало їсти з того, що вариться в загальній кухні. Хоча в тій страві тільки мало м'яса, вони його їсти не сміють, додержуючи днів посту. Коли Бог допустив, що вони попали до в'язниці, Бог буде дальше про них дбати. Вони стояли там, де Бог їх поставив, там Йому вони служили, там сповняли їхній обов'язок.

В келії, до дальшої недіяльности присуджені, їхнім обов'язком було молитися і це вони точно в приписаний спосіб робили. Коли при співі вони дещо підносили голоси, вартовий стукотів до дверей, коли до молитви вони ставали в один ряд, відкривався в дверях отвір і вартовий кричав, що "тут не церква". Але помимо всього вони сповняли приписану програму.

Я не знаю, куди погнали тих вісім монахинь, бо нас розділено. Але в таборі я стрінула багато їхніх посестер. Вони були всюди для шефа табору чимсь гнітучим. Карцери і тяжкі кари нічого не помагали, вони не дали себе відтягнути від їхнього принципу служити Богу в приписаній формі. Навіть коли при тому їм було слабо і нужденно. Вони навіть мусіли відмовлятись від загальної праці, бо не сміли виконувати ніяких большевицьких наказів.

Звичайно, супроти них застосувано різні кари, вони практично не мали жодної спокійної хвилини і вони ніколи не знали, чим їх в найближчу хвилину покарають. Часто цілий табор бунтувався, бо монахиням не давано спокою. Інші жителі заявляли, що хотять самі більше працювати, щоб тільки перестали мучити монахинь. І в цьому саме був доказ, що монахині мали рацію служити Богові в такій строгій формі. Інші жінки, сотні було їх, зібрані з цілого Сов. Союзу мали повагу перед ними. Піднесені їхнім спротивом, багато жінок ішло до монахинь і просили розказувати їм про Бога.

Ці жінки, засуджені за кримінальні проступки чи політичні мотиви, які в більшості мало про Бога чули, почали раптом призадумуватися. Вони ніколи і не були б застановлялись над проблемою існування Бога, якби приклад мучеництва монахинь не був їх спонукав. Тепер вони вперше бачили людей, які мали силу проти всіх терпінь бути твердими, мов граніт, а, з другого боку, мали добрі, ясні очі і забуваючи власну нужду, всюди де тільки могли несли поміч. Було це чудо, що ці жінки почали застановлятись і прийшли до висновку, що існування Бога мусить таки бути незаперечним фактом; що не большевицька наука, а саме ті бідні переслідувані монахині мають рацію.

І якщо досі большевикам не вдалось викорінити християнство в Сов. Союзі, то треба завдячувати головно таким визнавцям Бога, які через свою тверду постанову змушували людей до застанови.

ВПРЕОСВ. КИР ІВАН — ЧЛЕН ЕМІГРАЦІЙНОЇ РАДИ

Грамотою Свящ. Консисторіяльної Конґреґації в Римі, за підписом кардинала А. П'яцца, на підставі повновластей, даних Святішим Отцем, іменовано українського архиепископа Впреосвящ. Кир Івана (Бучка) членом Найвищої Еміграційної Ради, створеної при тій Священній Конґреґації згідно з постановою Апостольської Конституції "Ексуль Фамілія" з р. 1952.

Іменування архипастиря українських скитальців членом Ватиканської найвищої еміграційної ради є признанням з боку Апостольського Престолу для українського Владики за його працю для добра українських скитальців в Европі.

БАЖАЮТЬ СОСЛУЖЕННЯ

У Лондоні, Онтаріо, відбувся літургійний з'їзд римо-католицьких представників північно-американського континенту. На цьому з'їзді запропоновано низку змін для апробати церковній владі.

Між іншим, запропоновано, щоб при таких нагодах, як собори, реколекції і т д., де разом сходиться більше священиків, було їм дозволено правити Службу Божу спільно, не кожному окремо.

БОГОСЛУЖЕННЯ

ЖОВТЕНЬ

АЛБЕРТА

о. Д. Базюк
Box 215, Holden, Alta. (Ph. 104)
7:26—Коперник
14.—Голден-фарми
21.—Голден-місто
28.—Дейзленд

оо. Василіяни
Box G, Mundare, Alta.
7.—Борщів, Гіллярд, Усп. Б. Б.
14.—Краків (празник), Чипмен, Ворвик
21.—Борщів, Гіллярд, св. Ів. Хр.
26.—Борщів
28.—Чипмен, Спас, Гіллярд, Усп. Б.М.

о. Т. Гурко
Myrnam, Alta. (Ph. 81)
14.—Бовелон (10 год.); Моркемб (11.30)
21.—Фіделиті
28.—Ллойдминістер

о. М. Гураль
Box 8, Radway, Alta.
7.—Смокі Лейк св. Параскевії (10)
14.—Елдорена—храм (год. 9.30 Литія)
21.—Смокі Лейк св. Онуфрія (г. 10)
28.—Редвей (год. 10.)

о. Є. Дмитрук
Box 201, Lamont, Alta.
7.—Лемонт
14.—Ст. Майкел св. Николая
21.—Делф
26. Вмч. Димитрія — Ст. Майкел— св. Миколая
28.—Восток св. Михаїла

о. П. Іванець
12107 - 91 St. Edmonton Ph. 75053
7.—Тудор (год. 10)
14. Покров: Торгилд (9.30)
21.—Егрмеонт (год. 10).
28.—Дарлинг

о. Б.Лозинський
Box 160, Redwater, Alta. (Ph. 279)
7.—Редвотер-фарми
14.—Редвотер-місто
21.—Вох
28.—Куквил

о. Ю. Малий
Glendon, Alta.
7.—Айрон Ривер
14.—Ст. Павл, Покр. Б. М.—храм
14. Покр. Б. М.—Ст. Павл (храм)
21.—Глендон
28.—Єншав

о. Е. Мельничук
High Prairie, Alta.
7: 26 — Гай Прері
14—Ріно
21.—Гарт Ривер
28.—Гочкіс

о. М. Павлюк
Prosperity, Alta.
7.—Просперіті
14.—Бойл
21.—Фрейнс
28.—Крейгенд

о. П. Петришин
Box 391, Athabaska, Alta. (Ph. 210)
7.—Ню Пайн Крік
14.—Россінгтон
21.—Ричмонд Парк
28.—Галич

о. Л. Сивенький
Box 933, Drumheller, Alta.
7; 21.—Дромгеллер
14.—Оен
28.—Брукс

о. К. Стангрет
Carvel, Alta.
7.—Карвел (10); Сіба Біч (2. попол.)
14.—Вайлдвуд (10: храм)
21.—Меялі (10)
27.—Чергил (10)

о. Р. Стародуб
Box 227, Innisfree, Alta., (Ph. 41)
7.—Іннісфрі-місто (10.30)
14.—Менвія (10.30)
21.—Ренфорлі (10.30)
28.—Левой (10.30)

о. Я. Федуник
11946—55 St., Edmonton, Alta. (Phone 74228)
7.—Стрий (Утр. 9.30; Сл. Б. 10.30)
14.—Спедден (Утр. 9.30; Сл. Б. 10.30)
21.—Вильна (Утр. 9.30; Сл. Б. 10.30)
28.—Давнінг (Утр. 9.30; Сл. Б. 10.30)

о. І. Черкавський
Box 4, Derwent, Alta.
7.—Дервент-місто
14.—Ст. Павл (участь з хором)
21.—Верміліон
28.—Нортерн Веллій

о. В. Чопей
10919 - 96 St., Edmonton (Ph. 44843)
7; 28.—Скаро
14.—Стар
21.—Лішор

МАНІТОБА

о. С. Іжик
49 Kennedy St., Winnipeg 1, Man. (Ph. 922308)
7.—Парки
14; 21.—Парки
28.—Ст. Норберт
Українські радіовавдиції щонеділі: год. 4.30 попол. зі Ст. Боніфас; 9.30 веч. з Давфину.

о. В. Лучків
Komarno, Man. (Ph. Teulon 308-3)
7.—Комарно
14.—Малатон (храм)
21.—Вінніпег Біч
28.—Полсен

о. Я. Малицький
Box 258, Arborg, Man.
7.—Силвер
14 Покров—Окно (храм)
21.—Ярослав
28.—Арборг

о. Г. Овчарик
Box 2, Sifton, Man. (Ph. 820 - R2 Dauphin Exchange)
7; 21.—Сифтон
14.—Фишінг Ривер
28.—Зоря

о. Є. Олійник
Box 354, Fisher Branch, Man.
7.—Фишер Бренч (10.30); Четфільд (3. год. попол.)
14.—Попларфільд (10.30); Гаммерлик (3. год. попол.)
21.—Ред Ровз (10.30); Фишер Бренч 4. год. попол.)
28.—Силван (10); Попларфільд (4. г. попол.)

о. П. Романишин
Box 8, Oakburn, Man., (Ph. 294)
7; 21.—Шол Лейк
14.—Овкбурн
28.—Солсгірт

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford, Sask. (Ph. 2731)
7; 21.—Норт Бетлефорд
14.—Редісон (храм і обід)
28.—Витків

о. С. Гарванко
Box 117, Buchanan Sask. (Ph. 72)
7.—Коваліяка
14.—Бюкенен
21.—Тедмор
28.—Олеша

о. І. Забава
Box 388, Wadena Sask.
7.—Понас Лейк
14.—Бобулинці
21.—Нора
28.—Ватсон (базар у римо-кат галі)

о. М. Курило
Box 17, Arran, Sask., (Ph. 41)
7.—Арран-місто
14.—Пелі
21.—Арран-Весна
28.—Вайт Біч

о. Р. Лужний
Box 83, Biggar, Sask.
14.—Мейджор (празник)
21.—Біггар
28.—Кіндерслей

о. О. Наконечний
799 - 15 St. W., Prince Albert, Sask.
7.—Мекдавел
14.—Самбург
21.—Міт Парк
28.—Шипмен

о. В. Обарянник
1731 Toronto St., Regina, Sask.
7; 26—Гаджвил
14.—Гленворт
28.—Бейнфейт (10 г. рано); Вейборн (7 год. веч.)

о. В. Осадець
Box 111, Alvena, Sask. (Ph. 10)
7.—Альвена-місто
14.—Єллов Крік
21.—Алвена-місто (год. 8.30; Альвена - фарми (год. 10.30)
28.—Альвена-місто (год. 8.30); Бодналі (год. 10.30)

о. Є. Рудачек
1236 College Ave. Saskatoon, Sask. (Ph. 91887)
7.—Бруно
14.—Гирзі
21.—Волвирін (базар)

о. В. Савчук
Box 1375, Melfort, Sask. (Ph. 3182)
7.—Ґронлід (год. 9.30)
14.—Бруксбі (год. 9.30)
21.—Ніпавін (год. 10)
28.—Мелфорт (год. 10.30)

о. М. Сидорак
Box 312, Wakaw, Sask.
7.—Ланівці
14.—Ст. Джуліен (празник)
21.—Вакав
28.—Смітс

о. А. Хорунжий
Box 73, Krydor, Sask. (Ph. 40)
7.—Блейн Лейк
14.—Кридор
21.—Орлів
28.—Угринів

о. М. Чорній
Box 23, Rama, Sask.

о. В. Шек
Kamsack, Sask.
7.—Кемсек (10 г. і 7 г. веч.)

о. А. Щеснюк
Box 207, Hafford, Sask. (Ph. 37)
7; 21.—Гефорд
14.—Алтикейн
28.—Спірс

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. М. Шевчук
118 Don St. N. Kamloops, B. C. (Phone: 1679—R-3)
7; 28.—Кемлупс
14.—Келовна
21.—Грінрод

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик
Видає Спілка "Українські Вісті"
під адресою:
Ukrainian News Publishers Limited
10967 - 97 Street, Edmonton, Alberta
Телефон 25708
Річна передплата в Канаді $3.50
Поза Канадою $4.00
Зміна адреси: 10 центів

Member Canadian Weekly Newspapers Association
Published every Monday by
Ukrainian News Publishers Limited
10967 - 97 Street, Edmonton, Alberta
Phone 25708
Yearly Subscription in Canada $3.50
Outside Canada $4.00

Видавнича Спілка не відповідає за оголошення.
Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

Сто один лист

Комуністичний "франківський" фестиваль закінчився безславно, "дипломат" Ґеннадій Попов залишив Канаду ще перед фестивалем, не знайшовши в канадійського уряду належного зрозуміння для своїх широких заінтересувань, що йдуть від шахів до ракетних літаків; тепер зачинається новий період, період пожвавленої кореспонденції. Вже є сто один лист.

"Зверніть увагу на це оголошення"

Ми звернули увагу на те оголошення, вміщене в комуністичному торонтонському "Українському житті" від дня 20. вересня, і здається нам, що треба й іншим звернути увагу на нього. "Багато людей з Радянського Союзу, — пише орган комуністичної пропаґанди в Канаді, — надіслали листи своїм рідним і знайомим у Канаді через фірму "Українська книга". Нижче подаємо ім'я і прізвище тих людей, які надіслали листи." Далі надруковано перший список прізвищ (від числа 1 до 100). Поряд з українським прізвищем людини, що живе в Канаді, подано те саме чи інше прізвище "Ксені Данилівни", "Петра Павловича", "Мотрі Федорівни", "Володимира Івановича", які живуть у СССР. Це будуть батьки, матері, брати, сестри, знайомі, що пишуть до своїх близьких у Канаді. Ви знаєте ті листи, писані фіолетним чорнилом на лихенькому папері, — листи, що розказують про колгосп, про одну корову, про кусень грядки коло хати, про щиру надію побачитись і покищо про якусь допомогу. Це все, що ті люди можуть написати в своїх листах, які мусять пройти цензуру багатьох пильних очей, поки дійдуть до Канади. Тих листів тут ждуть. Знає про це т. зв. "Українська книга" і додає дописку до свого оголошення: "Просимо **за листами звертатися особисто.** По телефону справи листів не полагоджуємо".

Саме ця дописка варта уваги. Чому т. зв. "Українська книга" мусить бути в Канаді посередником між авторами і адресатами листів? Припустім, що люди, які пишуть листи, не знали адреси своїх рідних у Канаді. Коли лист таки добивсь до Канади, чому канадійський листоноша не принесе його адресатові? Чому "Українська книга" не висилає його на вказану адресу, але вимагає особистого явлення адресата? Листи, які пройшли до "Української книги" закриті, і ми не знаємо, що в них пишеться; у списку листів покищо нема нового листа Оксани Глушаниці до її батька Павла в Торонто; ми, однак, бажали б, щоб чергова сотка листів із СССР до Канади ішла до рук адресатів без посередництва комуністичної мафії в Канаді.

Лист сто перший

Адресатові цього листа не вручать: він відкритий; лист — не знати чому — оприлюднено в Канаді, хоч адресат живе в Німеччині. Годі сказати, чия рука і в яких умовах цього листа писала; сказати можна одне: в цьому листі все від початку до кінця—огидний шантаж.

"Батьку, я повинен врятувати тебе!"—під таким заголовком комуністичне "Українське життя" друкує відкритого листа до Івана Багряного від його сина Бориса. Зі змісту листа виявляється, що батько мусить подумати про долю свого сина. Советським аґентам ідеться про батька. Ось його характеристика:

"Іван Багряний — свого часу на Радянській Україні писав вірші до різних журналів. Під час війни він пішов з німцями. Тепер він в Західній Німеччині, очолює націоналістичну партію УРДП і є членом "українського екзильного уряду". Випустив кілька пашквільних книг проти Радянського Союзу. Його син Борис написав йому відкритий лист, який кидає світло на постать Івана Багряного, викриває його брехні."

Розмова сина з батьком зачинається такими словами: "Батьку! Від людей, що повернулися на Батьківщину із Західної Німеччини, я чув про тебе багато поганого і, відверто кажучи, мерзенного. Розповіді цих людей про те, що ти щодня і щогодини зводиш наклепи на свій народ, викликали у мене бурю гніву проти тебе.

Першим моїм бажанням було відмовитися від тебе, на очах у всіх розтоптати твоє ім'я разом з твоїм паскудним сьогодні". Але "любов" перемогла. Син Борис пише: "Але після довгих роздумів і вагань я прийшов до іншого висновку: я повинен спробувати врятувати тебе. Синівське почутти, всупереч розумові, взяло гору. І от я вирішив звернутися до тебе, сподіваючись, що мій виступ змусить тебе подумати над твоїм життям, переоцінити твої діла і погляди."

Далі невідомий політрук, що читав "Тараса Бульбу", пише Борисовою (чи таки власною) рукою:

"Давай, батьку, розберемося в тому, що ти робиш, що ти несеш своїм землякам — українцям, які хочуть повернутися на Батьківщину. Ти кажеш своїм землякам: "Не повертайтесь додому. Вас там чекає пастка, вас там посадять у тюрму, вишлють на каторгу . . . " **Але це ж наклеп!" Які** докази, що це наклеп? Бо живі і брат, і сестра, і син Івана Багряного. "Мене, твого сина, сина одного з націоналістичних керівників, теж ніколи не переслідувала Радянська влада." Чи це не найбільша ганьба для поліційного режиму, коли він насмілюється хвалитись, що син політичного противника покищо живий?

І ось центральне місце відкритого листа: "Навіщо ж ти стараєшся одурманити своїх земляків-українців? Подумай, чи не ставиш ти себе в становище еґоїста? **Сам не хочеш повернутися додому й інших відмовляєш від цього,** поширюючи різні провокаційні чутки і погрози.

Я певний, батьку, якби ти зустрівся з нашою дійсністю віч-на-віч, твоя рука ніколи не взялася б за перо, щоб написати яку-небудь мерзоту про Радянську Україну. Я певний, що тоді ти порадив би не робити цього і своїм однодумцям.

Мені здається, батьку, що **ти повинен серйозно замислитися над тим, про що я тобі кажу".** Нема сумніву, що Іван Багряний мусить серйозно замислитись над цим листом, в якому безсоромно розкривається його справжнє прізвище Л., а під яким стоїть підпис його сина: Борис Багряний! Іван Багряний, який написав роман "Тигролови", читаючи листа, якого диктували чи, може, й писали людолови, мусить ствердити, що сучасне життя багатше на трагічні вигадки, ніж письменницька уява. Ті, що листа писали і надрукували, ледве чи сподіваються, що Багряний повернеться до СССР; вони не забули прошури Багряного: "Чому я не хочу вертатись на 'родіну'?". Цим відкритим листом вони хочуть раз назавжди затулити рота Багряному, поставивши його перед гірким вибором між обов'язком батька і обов'язком чесного публіциста. Цей "відкритий" лист повинен нарешті відкрити очі хоч би й найбільш засліпленому.

* * *

Листи, про які ми говорили в цій статті, не є темою для газетної полеміки: вони повинні стати предметом уваги представників українського громадянства в Канаді. Довга рука советських людоловів нахабно і покищо безкарно просувається і сюди. Ледве чи можна ту руку відіпхнути, але по брудних канадійських пальцях советської руки можна і треба вдарити. Канадійський уряд, який обіцяв зробити відповідні заходи і покищо їх не зробив, має показати, що безпека прав його громадян не марне слово.

Що пишуть інші?

Гріх гордости

Американська публіцистка **Дороті Томпсон про суезьку кризу:**

Коли історія занепаду Заходу буде написана, в ній мусить бути відмічена історична кара за зухвалий гріх гордости. Наша політика у відношенні до Єгипту може уникнути війни; вона, однак, дуже ймовірно попхне ввесь Середній і Далекий Схід у комуністичну орбіту. Суезька криза не відокремлена подія, викликана нагальністю амбітного диктатора; вона кінцева ланка в низці подій, що датуються від першої світової війни. Тоді і потім західні держави відносились з погордою до арабського світу. Той світ був і є соціяльно, політично і економічно відсталий і поділений суперницькими династіями та інтересами. Він міг бути поділений і справді був поділений ще більше Великобританією і Францією після першої світової війни. Не зважаючи на спротив арабських народів і їх провідників зроблено багато рішень, з яких найдошкульнішим було створення держави Ізраїля в британському протектораті Палестини. Европейські сіоністи десятками літ розглядались за протекцією тієї чи тієї потуги. Вони говорили з султаном, з німецький кайзером, з британським і американським урядами, але ніколи з арабами. Можна припускати, що коли б вони були порозумілись з арабами, щоб творити нову семітську культуру, вони мали б більший успіх. Однак вони були пересвідчені, що великодержави можуть зробити все, що захочуть, і що араби не мають значення. Вони перемогли арабські армії, але не здобули ні перемоги, ні миру. Тепер Ізраїль є держава, яка не може жити нормальним життям, бо Ізраїль не рахувався з волею "відсталих" сусідів.

У суезькій кризі Захід повторює старі помилки. Його делеґати прийшли до Каїру з пропозицією, про яку вони знали, що буде відкинута. Тепер вони шукають нових розв'язок. Це вони можуть робити. Можливо, що застосування санкцій доведе Єгипет до економічної руїни. Чи це примусуть Насера вибратись до Каносси? Чи раз назавжди попхне його і арабські держави в обійми комуністичного блоку? Захід, гордий зі своєї матеріяльної сили, забуває, що сильним буває і спротив відсталих і бідних. Найвразливіші на удар є передові економії. Занепад життевої стопи в західній Европі чи в ЗДА викличе внутрішні соціяльні і політичні кризи. Але народи, що жили цілі століття між життям і смертю, знаходять свій харч у матеріяльній резиґнації і ненависті до чужинця. Єгипетський феллаг, напівголодний і слабовитий, бедуїн, що пасе свою череду, — вони будуть жили, як жили, без уваги на Суез. Але молода інтеліґенція не задовольниться. Гірку каву вона осолоджує надією. Не маючи цієї надії від Заходу, вона звертає свої очі на Схід за іншою зіркою, — зіркою, що червона, як Антарес.

Советські концтабори

Генеральний секретар голляндського товариства для поборювання системи концтаборів **Р. К. фан Стал** пише в українському м ю н х е н с ь к о м у "Шляхові перемоги":

Безумовно, ми також тішилися б, якщо б теперішні володарі в Москві відклали своє стремління до володіння світом, щоб в цей спосіб великі капітали призначити на важливіші цілі, ніж на воєнне приготування.

Однак, коли б це було рівнозначне з тим, що вільний світ не мав би дальше вмішуватися в найбільш варварське потоптання "прав людини" в Росії, а по війні — і в т. зв. сателітів та в комуністичному Китаї, то ми, бувші політв'язні концентраційних таборів гітлерівського режиму, заявляємо, що в тому випадку вільний світ був би співвідповідальним за нелюдську ганьбу, за всі знущання і неописаний біль, який спричинили в усіх тих роках концентраційні табори.

Найгіршим видом невільництва є концентраційні табори. Ними не тільки нищиться цілковито поняття свободи, але теж ціле існування людське робиться чимсь цілком незначним. Невільництво концентраційних т а б о р і в — це найбільша експлуатація людей, для багатьох мучеників—безвихідна будуччина в сфері тотальної нелюдяности. Ця система репрезентує період нищення цивілізації. Це є зло, яке не можна порівняти з жадними іншими катастрофами.

Бувші політичні в'язні, які на власній шкірі пережили всі страхіття, не можуть бути байдужими й мовчати, відколи наочні свідки висунули обвинувачення перед міжнароднім сумлінням. З цієї причини різні бувші голляндські політичні в'язні, безпосередньо по відомому процесі француза Давіда **Русе** — на якому були зроблені тяжкі обвинувачення на адресу московських можновладців, та з чого було видно, як росіяни кепкують жертвами мільйонів людей, та що злочини в концентраційних таборах Гітлера і Гімлера були іграшкою супроти того, що має місце на російських просторах — рішили розпочати широку кампанію в Европі та в цілому світі проти концентраційних таборів. Вони, разом з бувшими політв'язнями концентраційних таборів інших народів, були свідомі того, що збудження світової опінії є одиноким засобом, щоб "покликати до порядку" ловців людей. В Бельгії, Франції, Голляндії, Норвегії і Данії покликано в тій цілі національні комітети. Почато організування відповідних фондів. Розкинено мільйони летючок, головно—в тих дільницях міст, де було прокомуністично наставлене населення, щоб у цей спосіб показати тим прихильникам Москви, якою ганьбою є брехливий клич "пролетарі всіх країн єднайтесь". Постав міжнародній комітет, до якого увійшло 5 голляндців, який комітет старався збільшити документацію, про яку дотепер дбали самі лише французи.

Цей комітет звернувся до урядів Еспанії, Греції і Тунезії з проханням дозволити провірити існуючі концентраційні табори. На це одержано згоду, а з зібраних документів видано "Білу книгу". Вислід був, що в Еспанії вповні скасовано концентраційні табори, а комісія ствердила, що в Греції в'язні таборів, переважно комуністи, багато краще живуть, ніж політв'язні в Росії. В Греції вже звільнено багатьох в'язнів, в Тунезії — всіх.

Коли навіть **Тіто** в принципі годився на допущення згадуваної міжнародньої комісії, зроблено супроти російської держави, яка спротивлялась прослідкуванням, сповидний процес у Брюселі, який тривав 7 днів та на якому переслухано більше за 40 свідків з бувших політв'язнів з російських концтаборів. Доказові документи були страшні, в чому могли переконатися присутні 46 міжнародних журналістів. Ще ніколи не вчинено таких злочинів, як у російських концтаборах. Супроти них були німецькі концентраційні табори дитячою іграшкою.

Зацікавлення нашою працею зростало, а відповідні органи ОН вислухали нашого правного дорадника П. Бернарда (з але гарної і людяної праці знайдено в Женеві признання.

Ми поширили нашу активність на комуністичний Китай і Східню Німеччину, бо й там росіяни експлуатували бувші концтабори в Саксенгавзен, Бавцен, Вайльдгайм, Доргав, Бранденбурґ, Люкав, Гогенек та інші.

Щоб засліпити вільний світ, російські можновладці звільнили більше за 1,000 молодих людей, засуджених на 15, 20 і 25 років; деякі з них використали ситуацію і втекли на захід. З розмов, які ми мали з деякими з тих звільнених, ми переконалися, що поведінка супроти них була звіряча. Головним був брак харчів і медикаментів. Раз на три роки може родина помагати в тому, але багато хто з них не є фінансово спроможні.

Чи може нам хтось взяти за зле, що ми, в переконанні, що російська концентраційна система є брутальна й нелюдська, не маємо довір'я до переговорів? Ми стали на становищі, що лише тоді повіримо росіянам, коли вони покінчать стремління до оволодіння світом найбільш варварськими середниками, знесуть табори; і цього ніхто не візьме нам за зле, хто визнає права людини. Ми не можемо тішитися приязною співпрацею з росіянами, коли ці останні дозволяють катувати мільйони людей та позбавляти їх свободи. Всіх, кому дорога свобода, не буде дивувати, що ми зверталися спеціяльною телеграмою до "чотирьох великих" у Женеві, з протестом проти злочинств у "царстві" Булґаніна, як теж зверталися до голляндського парляменту, щоб не висилати делеґації до СССР.

Якщо б н а в і т ь російські можновладці позірно підпали під вплив світової опінії,—ми не припинимо своєї акції, бо йдеться про мільйони чоловіків і жінок, які вечорами заломлюють руки і питають: "Боже наш, чи ми в дійсності пропавші?" — та які числять на людство, що живе в свободі. Нехай не поминеться жадної нагоди, щоб втокмачити росіянам 13-ту точку европейської конвенції, в якій стоїть, що кожний член Ради Европи визнає принципи людських прав, як і принцип, силою якого кожна людина має право на фундаментальні свободи. Ми мусимо втовкмачувати, що свобода зможе дійсно бути охоронена лише в демократичній системі та через пошану до прав людини.

Західній світ має зобов'язання супроти жертв і супроти самого себе, він не повинен приглядатись спокійно. Спокійно спати і молитися — це не може йти в парі з думкою, що жертви концентраційних таборів і невільничих таборів є здані напризволяще!

Листи від читачів

"УКРАЇНСЬКА КНИГА"

Останнім часом Канада зароїлася від приватних аґенцій, які посилають пакунки в Україну і до інших частин Советського Союзу. Посилають усе, що попаде: убрання, матерію, шкіру, черевики, поживу, словом, усе. Через довший час люди посилали через приватні аґенції або посилали самі без жадної аґенції. Тепер справа посилок уже набрала урядового характеру і советський уряд дає свою поміч. Значить, советський уряд признає, що треба допомоги. З тої причини, за згодою сов. уряду зорганізовано спеціяльні аґенції, які займаються висилкою пачок. У Вінніпеґу, напр., така аґенція називається "Українська Книга". Мовляв, ви давайте нам речі, поживу, шмаття і все, що маєте, а ми вам дамо книгу. Ми вам дамо літературу, часописи, пропаґанду, пляни і т. д., а ви нам хліб і сіль, бо ми все знаємо, лиш не можемо продукувати потрібних нам речей.

Хоч фірма називається "Українська Книга", то з їх оголошень виходить, що тих книжок нема, бо цілком не оголошують їх, а відразу пишуть: "Фірма "Українська Книга" висилає готові різдвяні й новорічні пачки в різні місця Советського Союзу". Це і є головна задача "Української книги". І ніяких книжок "Українська книга" не оголошує.

В дописці під оголошенням подано таке: "Українська Книга, ОДИНОКА ФІРМА, яка є уповноважена Всесоюзним Акціонерним Товариством 'ІНТУРИСТ' в СССР, пересилати пачки в Україну, Росію, Білорусь, Литву, Латвію, Естонію і всі інші советські республики". Значить, це одинока фірма, яка має ласку посилати пачки на спеціяльних умовах. Жодна інша фірма такої ласки не має.

Коли хто хоче переконатися, скільки коштують матеріяли в тих пачках, нехай довідається про це в першій-ліпшій крамниці. З достовірних джерел знаю, що оплата виносить дві третіх з поданої суми. Одна третя йде для Советського Союзу за ласку дозволу, одна третя для фірми "Українська Книга", а остання третина для потребуючого. Значить — бізнес добрий... З нужди населення скористає Советський Союз і Комуністична партія в Канаді.

До приходу комунізму Україна була шихліром Европи, а тепер треба годувати її. І замість того, щоб українські комуністи зверталися за допомогою до свого "старшого брата" Москви, то вони жебрають у своїх земляків у капіталістичній Канаді.

А. З.

Вінніпеґ, 15. вересня 1956.

БІЧНА АНТЕНА

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ?

"Чи ви знаєте: моя дочка не вміє ні словечка по-українськи" — таке мав почути Брус Готчінсон від батька родини в одному українському домі в Манітобі. Готчінсон пише про це із видимим задоволенням у журналі "МекЛейн" і твердить, що і батько з цього дуже гордий. Коли дівчина могла знати дві мови, а знає тільки одну, не бачимо причини для надзвичайної радости ні в батька, ні в дочки.

Чи ви знаєте, однак, що той самий п. Готчінсон недавно у "Вікторія Таймс" палко полемізував із ванкуверськими часописами за те, що взяли на глум частину населення міста Вікторії, що говорить тільки одною мовою, і то не з канадійським акцентом. Готчінсон умів знайти цілу низку доказів на те, що згаданий факт абсолютно позитивний для канадійського культурного життя.

ПОДІБНІСТЬ І РІЗНИЦЯ

Довжелезна стаття митр. Іларіона про Унію, типовий продукт старечого маразму, подає такий "науковий" висновок: "По всій Україні унію інакше не звали, як "віра польська" ("Віра й культура", ч. 10-11).

Недавно ми мали довгу розмову з колишнім мешканцем одного надзбручанського села, який з непохитною певністю ("хай собі говорить хто що хоче") твердив, що українці тільки в Галичині, а по той бік Збруча — таки москалі. Для частинного виправдання нашого розмовника мусимо додати, що згаданий галицький ровесник митр. Іларіона не є в сані митрополита і що своє "історичне" переконання пропаґує тільки усно.

П'ЯТЬ РАЗІВ "МЕРДЕКА"

Індонезійський п р е з и д е н т Сукарно під час побуту в Ленінграді заявив: "В Індонезії революціонери, коли зустрічаютьс, кажуть 'мердека', що значить 'воля'. Я прохаю вас прилучитися до мене і п'ять разів вигукнути: Мердека!" К о м у н і с т и ч н е "Українське життя" (ч. 38) запевняє, що інженери з ентузіязмом прилучилися до індонезійського президента" і що "радянські люди з ним знаходили спільну мову."

Замість гукати п'ять разів 'мердека", краще б гукнути тільки раз, але справжньою мовою: Воля!

ПОДОРОЖ УЖЕ ОПИСАНА

"21. серпня 1956 року я попрощався з моїми друзями на покладі пароплаву в Монтреалі" — так зачинає свого листа Семен Гриновець, що виїхав до СССР ("Українське життя", ч. 38). Далі пише: "Мої друзі просили мене описати подорож, подати відомості про їхніх рідних, щоб їм **прийшлось легше збиратись** додому". Під час своєї подорожі Гриновець бачив "невеличкі острови, на яких живуть і трудяться французькі фармери, важко працюючи під режимом Дюплессі", далі бачив "береги багатого Лябрадора й Унґави, природні ресурси яких уряд Дюплессі запродав американським монополіям". Потім не бачив уже нічого, бо прийшла ніч.

Друзі, які залишились під режимом Дюплессі в Монтреалі, прочитають опис подорожі, але їх, певне, цікавитиме куди більше порівняння французьких фармерів з колгоспниками.

ШІЛА БОВЛЧ ПОМИЛЯЄТЬСЯ

Хто є Шіла Бовлч? Австралійська жінка, яка віджила в трупарні після того, як лікар визнав її мертвою і навіть виписав свідоцтво смерти. Довга нотатка про цю жалісно-радісну подію в торонтонському "Українському житті" (ч. 38). Недбальство австралійської капіталітисчної влади, звичайно, не подобається комуністичній газеті; однак вона, зберігаючи повну коректність, не згадує про будь-яку допомогу передової советської медичної техніки для бідної жінки, яка щасливо якось віджила. "Комічним у цьому випадку — пише "Українське життя" — стало те, що жінці послано рахунок коштів у сумі $7 — за перевіз до лікарні, звідти до трупарні, а звідти назад до лікарні. Шіла Бовлч сказала: Нічого, — радо заплачу. Небагато людей мають щастя платити особисто за подорож до трупарні."

Шіла Бовлч змінить свою думку, коли "Українське життя" вишле їй декілька своїх чисел з описом подорожі людей, які на власний кошт їдуть з Канади до СССР.

Що пише канадійський історик?

Перед тижнем вийшла з друку офіціяльна історія канадійської армії, і з цього приводу преса звернула увагу на один маркантний випадок. Автором історії є полк. Ґ. В. Николсон, заступник директора історичного відділу при генеральнім штабі.

Том згаданої праці, що появився друком, має заголовок: "Канадійці в Італії в рр. 1943-1945". В ньому вияснюється, чому канадійський генерал Е. Л. Бирнс (тепер голова комісії О.Н. у справі перемир'я в Палестині) стратив команду над канадійським корпусом в італійській кампанії. Його вина була в тому, що він не вмів бути в згоді британським генералами. Він не мав довір'я у команданта 8-ої армії сера Олівера Ліз, який пішов так далеко, що радив розв'язати канадійський корпус і включити канадійців у британську армію. Ген. Бирнс критикував ген. Ліза за лихе командування і великі втрати в боях з німцями. К а н а д і й с ь к о ї головної кватири в Італії не хотіли ні ген. Айзенгавер, головний аліянтський вождь, ні британські генерали: Монґомері, Александер і Ліз. Вони хотіли мати в Італії тільки канадійських вояків.

Треба: Дівчат і Жінок!

Чиста робота — Ліпша платня
Недосвідчених хочемо вчити
"ГЕЙРДРЕССІНҐ"

Готове зайняття для тих, що закінчили практику. Ніколи передтим не було такої нагоди для амбітних панночок.

Пишіть за безплатним каталогом.

Marvel Beauty School
10114 Jasper Ave., Edmonton
Branches: Calgary, Regina, Saskatoon, Winnipeg, Toronto

ДІЯНА
на кашель, застуду, катар носа, задуху, астму, бронхіт, дихавицю, грипу і біль горла. По всіх аптеках.

Dominion Life
ASSURANCE COMPANY
Since 1889
HEAD OFFICE: WATERLOO, ONTARIO

С. Е ТОМАШЕВСЬКИЙ
КАЖЕ:

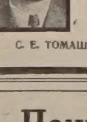

Наш Домініяльний Плян Забезпечення означає негайну та видатну охорону для дорогих осіб, коли вони будуть її потребувати, а — коли будете жити означає фонд для вас на старі літа.

Спитайте мене про "Домініяльне Забезпечення".

С. Е. ТОМАШЕВСЬКИЙ — ВЕҐРЕВИЛ, АЛТА.

Пачки без мита
також і до Польщі!

Повідомляємо наших клієнтів, що ми стали уповноважненим підприємцем П Е К А О, пачок б е з м и т а.

Висилайте скоро й певно через
І В А Н А К А М І Н С Ь К О Г О

Janique Trading Co.

EDMONTON, ALTA., 10649 - 97 STREET, TEL. 2-3839.
Toronto 3, Ont., 835 Queen St. W., Tel. EM 4-4025

Окружний З'їзд ЛУКЖ у Принс Алберт, Саск.

В неділю 2. вересня ц.р. відбувся в Українськім Католицькім Домі в Принс Алберт окружний з'їзд Ліги Українських Католицьких Жінок. Було приявних 135 осіб, делегатки і гості з вісьмох відділів ЛУКЖ з таких місцевостей: Гефford, Кридор, Саскатун, Гамболдт, Мітпарк, Кадворт, Вакав і Принс Алберт.

З'їздом проводила пані Тереса Баранецька, секретаркою була пані Ярослава Івашко, обі з Принс Алберт. До почесної президії були запрошені: Їх Ексцеленція Кир Андрей Роборецький, Всч. о. Мирон Пилипчук, Духовний Асистент ЛУКЖ і душпастир в Мус Джа, Всч. о. Володимир Івашко, Духовний Асистент УКЮ в Саскатуні, Всч. о. Онуфрій Пасічняк, місцевий душпастир, пані Марія Гарві, голова будівельного комітету будови резиденції в Принс Алберт, і пані Анна Байда, голова місцевого відділу ЛУКЖ.

Програму З'їзду розпочато спільною молитвою.

Пані Т. Баранецька виголосила вступне слово, в якому привітала всіх приявних на З'їзді та вказала на потребу й користі окружних з'їздів.

Делегатки з поодиноких відділів ЛУКЖ складали звіти з праці і діяльности та передавали бажання добрих успіхів з нарад з'їзду. Звітували пані Силвія Крисак з Гефford, пані Ліна Войтюк з Кридор, пані Анна Дутка з Гамболдт, пані Анна Возьний з Мітпарк, пані С. Сабадаш з Кадворт, пані Софія Закус з Вакав і пані Тереса Грабчак зі Саскатуну.

Добре обдуману й цікаву доповідь виголосила пані А. М. Баран. В першій частині подала історичний начерк українських католицьких жіночих організацій, у другій гарно і зрозуміло представила завдання членкині ЛУКЖ, вкінці вказала на способи й засоби, якими повинні користуватися в своїй праці відділи ЛУКЖ.

Преосвященний Кир Андрей виголосив слово на тему участи жіночої організації ЛУКЖ в житті і праці парохії і дієцезії.

Духовний Асистент ЛУКЖ Всч. о. М. Пилипчук заподав кілька практичних думок і заохотив до організування окружних з'їздів. Зокрема звернув увагу на виховну працю в літніх дитячих оселях. Вкінці подякував місцевому відділові ЛУКЖ за організацію та переведення цього з'їзду.

Учасники З'їзду схвалили такі резолюції:

1. У п'яту річницю існування і праці Апостольського Екзархату Українців Католиків Саскачевану, скріпити основні цілі своєї організації, поширяти й поглиблювати релігійне і національне життя членкинь в їх особистому, родинному і суспільному житті.

2. Для осягнення кращих вислідів використати всі можливі засоби сьогоднішнього часу, як пресу, радіо, телевізію.

3. Працю і діяльність виконувати організовано, тому З'їзд звертається до всього жіноцтва в наших парохіях ставати членами ЛУКЖ, згідно з нашим цьогорічним гаслом: "Об'єднати все жіноцтво при українських греко-католицьких парохіях Саскачеванського Екзархату у відділах ЛУКЖ.

4. Де тільки можна, організувати нові відділи ЛУКЖ.

5. Учасники нарад З'їзду закликають українське жіноцтво наших парохій брати якнайчисленнішу участь в дієцезальних з'їздах як теж організувати окружні з'їзди ЛУКЖ, яких завданням є збільшити активність нашої організації, затіснити співжиття і співпрацю відділів сусідних парохій.

6. Звернути особливішу увагу на виховання дітей та молоді на засадах віри й обряду нашої Церкви, та традиції нашого народу. Організувати й поширювати дитячі садочки, організації, дитячі садочки, рідні школи, вакаційні школи. Зокрема заходами відділів ЛУКЖ округи Геффорд зорганізувати в наступному році Літню Оселю для північно-західнього Саскачевану.

7. Учасники З'їзду закликають і заохочують так відділи як теж поодинокі членкині піддержувати морально й матеріяльно працю і заходи наших Сестер Служебниць, а зокрема в їх намаганнях збудувати нову Дівочу Академію Серця Христового в Йорктоні.

8. Поширяти, передплачувати чи купувати книжки і часописи в українській мові для старших і молодших, відновляти чи закладати нові бібліотечки при відділах ЛУКЖ чи парохіях, відбувати ширші сходини дял спільного читання книжок і преси.

9. Збільшити працю в харитативній ділянці, а спеціяльно для допомоги залишенцям в Европі. Співпрацювати в збірці на Дієцезальний Фонд нашого Екзархату.

10. Вкінці З'їзд закликає жіноцтво з рядів ЛУКЖ тісно співпрацювати з парохіяльними місцевими комітетахи та організаціями БУК і УКЮ.

Місцевий душпастир Всч. о. Пасічняк зложив щиру подяку всім учасникам З'їзду за участь і співпрацю у З'їзді та побажав знову зустрінутися при подібній нагоді в сусідній парафії.

Піснею "Боже вислухай благання" та молитвою закінчено окружний з'їзд.

Опісля відбулася пам'яткова спільна знимка.

Це коштує випродукувати добру ґазоліну

Якість ґазоліни дуже зросла за кілька минулих років. Два ґалони теперішньої ґазоліни виконують працю трьох ґалонів у двадцятих роках.

Відкриття нової техніки для продукції цієї поліпшеної ґазоліни і нове устаткування для практичного застосування тієї техніки коштували силу грошей.

"Імпіріял", що має в Канаді найширші можливості для нафтових дослідів, протягом десятьох минулих років витратила 20 мільйонів долярів тільки на досліди.

"Імпіріял" у тому самому часі витратила 65 мільйонів безпосередньо на нове устаткування для підвищення якости ґазоліни.

Продукувати ґазоліну, потрібну для сьогоднішніх сильніших авт, коштує щораз більше.

Esso

IMPERIAL OIL LIMITED

Пошукують

13944 В. Волода, Канада — брата Івана Володу, с. Онисько і Юстини, нар. 1917 р. в с. Сілець, пов. Добровиця, що змобілізований до больш. армії, попав у німецький полон і перебував у таборі Н. Б.

13945 Яків Амбросійчук, Канада — брата Стефана Амбросійчук, с. Івана, поверх 50 рр., що виїхав до Канади ок. 1930 р., з с. Пилипче, пов. Борщів.

13946 А. Швець, ЗДА — Дмитра Павленка.

13947 Іван Падик, Канада — Степана Турчина, с. Андрія, з с. Серники Горішні, пов. Рогатин, що ок. 1934 р. проживав у Виндсорі, Онт., та Стефанію Сердинську, дочку Івана і Ксені, що у віці 8 рр. була вивезена в 1940 р. разом з родичами на Сибір і, мабуть, була перевезена з групою ген. Андерса до Англії.

Коли пишете за адресою до нас, не забудьте подати число, під яким поміщено пошукування і залучити свою пожертву на видатки зв'язані з веденням розшуків.

Писати на адресу:

UKRAINIAN CANADIAN RELIEF FUND
416 Main St., 722 McIntyre Bldg.
Winnipeg 2, Man., Canada

М. Точило.

ОКУЛЯРИ

(Фейлетон)

Не така, здавалося б, і складна штучка: два шкельця на дротику, — а закладеш на ніс, мов удруге на світ народився. Бож короткозорість чи далекозорість — однаково даються в знаки. Тут муху за родзинка сприймеш, там, на сусідові грушки задивишся, у таке ступиш, що і споминати сором. І те зле, і це недобре.

Що ж тоді дивуватись Петрові Івановичеві, що на своєму п'ятдесятому ювілейному році терпець утратив і до окуліста вибрався.

А окуліст, як окуліст,—поки окуляри приміриить, ставить питання:

— Ви, Петре Івановичу, як: короткозорі, чи далекозорі?

Коли б Петро Іванович був чоловік простий, у політиках невчений, то й відповів би так чи так. Але Петро Іванович не з одної печі хліб їв.

— Це, пане докторе, як у чому та як коли. Перед війною гроші в банк уклав, девалюації не передбачивши, а у війну до дивізії зголосився, в далеке майбутнє задивлений. А ось тепер у Канаду заплив, і сам не розберу, чи це короткозорости чи далекозорости познака...

Бачив окуліст, що з самими питаннями не піде. Поставив перед Петром Івановичем купку окулярів, хай вибере краще.

Згадав Петро Іванович, що його здавна сусідське щастя в очі коле, та заклав на ніс чорні окуляри. Повів довкола очима, а скрізь сум та розпука: атомова бомба просто летить на голову, советські танки здобувають Білий Дім, а сл. пам'яти небіжчики Тарас Шевченко і Микола Міхновський пишуть заявки, до партії Керенського просяться.

Скинув Петро Іванович чорні окуляри та рожеві надягнув. І враз земля в рай перемінилася: Бандера з Мельником, гетьманича Данила схопивши попідруки, йдуть, Витвицького просити, щоб і в Києві прем'єрства не відмовлявся, та Сартр укупі з Гемінґуеєм байки Манила перекладають...

Було ж Петру Івановичеві інших шкелець і не торкати. Та ні, скортіло ще одні шкла в золотій оправі спробувати. Собі та людям на горе. Людина ж був поважна і розсудлива. А тут нараз, мов сто бісів у нього вселилося. Як ногою не тупне, як кулаком не стукне, всі окуляри порозбивав та, не заплативши, з лікарського кабінету на вулицю вилетів.

З того часу став мов не той. До сторонніх ще сяк-так, нічого, але як когось з рідних зустріне, сестру чи брата, то враз очі наливаються кров'ю та піна тече. А окуліст нападькатись не може: — Одну тільки пару партійних окулярів мав і ту необережно виклав на стіл...

ВСЯЧИНА

ЧИ МІСЯЦЬ ВПЛИВАЄ НА ПОГОДУ?

Серед загалу дуже розповсюджений погляд, що місяць впливає на погоду; кожна зміна місяця мала б спричинювати зміну погоди. Ця думка панує не лише серед мало освічених, в її слушність легко можуть повірити й ті, що вчилися у школах і здобули середню або й вищу освіту. Причина цього дуже проста. Коли місяць може притягати до себе під час свого обороту довкруги землі великі маси вод океанів і спричинювати приплив і відплив моря, то чому він не міг би впливати на повітря, що є легше від води?

Одначе цей погляд зовсім неслушний. Щоб це доказати, мусимо вияснити, що таке зміни місяця та чи місяць справді змінюється. Як відомо, місяць не світить власним світлом, тільки відбиває соняшне проміння. При змінах місяця збільшується або малiє під впливом його обороту тільки та частина поверхні (площі) місяця, на яку проміння сонця падуть, зате величина (об'єм) місяця є все та сама. Отже чи мало б впливати на погоду саме світло місяця, і то не його власне, а тільки "позичене" у сонця?

Також сила притягання місяця не може тут мати ніякого значення. На основі т. зв. закону Нютона про притягання тіл знаємо, що сила, з якою якінебудь тіла притягаються, є відповідна (пропорціональна) до об'ємів тих тіл. Коли місяць і води океанів притягаються і при тому місяць має переваґу, то сила притягання є відповідна до величини місяця і вод океанів. Коли ж місяць притягає багато легше повітря, то сила притягання відповідно менша. Зрештою не можна ствердити сили притягання місяця і вона певно немає ніякого впливу на погоду.

Одначе на цьому не можна вичерпати справи впливу місяця на погоду. Багато знайдеться людей, які з обсервації природи "переконалися" про те, що місяць рішає про погоду. Головне значення мають дві зміни місяця; повня і пів (новий місяць). У тих днях мусять бути дощі, бурі, зливи і т. п., бо тоді "настає місяць". Очевидно, що нема точно визначеного дня, коли ті бурі мають бути. Люди загально вважають, що це може бути три дні перед зміною місяця, і три дні після неї. Одначе це також не може бути доказом впливу місяця на погоду. Порахуймо дні: три дні перед повнею і три дні після неї — це разом 7 днів; такий самий рахунок коло нового місяця дасть теж 7 днів; разом це буде 14 днів — половина місячного періоду. Отже можна мати 50 відсотків певности, що в тих днях мусить трапитися дощ, буря тощо.

Можна почути ще один доказ впливу місяця на погоду: місяць, що сходить, розганяє хмари.

Справді можна запримітити, що вечором звичайно хмари розходяться і на погідному небі появляється місяць. Одначе хмари не зникають тому, що сходить місяць, тільки ми бачимо місяць тому, що нема хмар. Над ранком знову збираються хмари і мряки, тому людям здається, що це спричинив захід місяця. Ні! Ні місяць, ні зорі, ні ніякі інші сили всесвіту не впливають на погоду. Вона залежить тільки від сонця!

ПРОБНИЙ ЗРИВ АТОМНОЇ БОМБИ В АВСТРАЛІЇ

Британська наукова виправа зірвала минулого тижня атомну бомбу на безлюдній пустині західньої Австралії. Бомба була така велика, як та, що її американці скинули на місто Гірошіму в другій світовій війні. П'ять миль від місця вибуху було 250 британських, австралійських і канадійських вояків. Милю від місця зриву примістили в захистах кози, вівці, зайці та інші малі тварини, як також зброю, одяг та інші речі, щоб прослідити вплив радіоактивности на них.

Що, де і коли буде в Едмонтоні?

Франківська сесія. Осередок канадійського НТШ в Едмонтоні влаштовує дня 7. жовтня ц. р. в 3-ій год. в залі ім. М. Грушевського (10560 — 98 Ст.), Франківську сесію з такою програмою: 1. Відкриття—о. проф. д-р В. Лаба; 2. "Релігійні мотиви в творчості І. Франка"—проф. д-р К. Біда; 3.Іван Франко—шекспірознавець — проф. д-р О. Старчук; 4. "Модернізм в Івана Франка"— д-р С. Жмуркевич.

Храмовий празник. Парафія Покрова Пресв. Богородиці в Беверлі святкуватиме дня 7. жовтня ц. р. свій празник. Після Служби Божої (о год. 10) буде празнична проповідь, водосвяття, а після відправи спільний обід.

ЯК ЛЕГКО:

—бути чесним, коли нема спокуси.

—бути патріотом, коли це поплатне.

—бути щедрим, коли це нічого не коштує.

— бути популярним, коли є гроші.

—бути терпеливим, коли чекати на ласку.

— бути вірним, коли це зв'язане з користю.

—бути вірним своїм упередженням.

ПОСИЛКА ПАЧОК В УКРАЇНУ, ДО РОСІЇ, НА БІЛОРУСЬ І Т. Д.

Маємо велике число різного роду матеріялів по зниженій ціні, є багато решток на зимові плащі за половину ціни. Достава всіх пачок є забезпечена аж до відбору і без жадної доплати.

Від першого травня ц. р. достава пачок є приспішена.

Наша фірма висилає всі пачки просто від себе, а не через іншу фірму.

OVERSEAS EUROPEAN TRADING CO.
9753 Jasper Avenue Edmonton Phone 42979

Михайло Ляврин

CALGARY BRANCH:
F. ROBAK, 322 - 15 Avenue E., Calgary, Alberta

АНДРІЙ ЧАЙКОВСЬКИЙ (36)

ВІДДЯЧИВСЯ

ОПОВІДАННЯ З КОЗАЦЬКОЇ ДАВНИНИ

— Пане бургграфе, ви сьогодні знеможені, буде вночі певно дощ. Певно вам у костях ломить. Ви зараз лягайте спати.

— Я ж мушу замкнути двері, як ти вийдеш звідсіля.

— А я таке придумав: З вежі є ще одні двері до замку на першім поверсі. Тамтуди я й вийду, лише ключа дайте.

— Не треба, там не замкнено...

— Тож і гаразд буде. Бо я сьогодні трохи довше забарюся. Там у того харциза тільки нечисти, що годі видержати, такий сморід. Я знаю, що завтра вельможні панство хотять навідатись до нього. Як би воно було, якби таке застали? Знов на вас накинулись би. А так усе те попрячу, що й знаку не остане...

— Дуже добре ти вигадав справді. Пан каштелян сварив би на мене; добре, сину...

— А кудиж я все те повиношу? Та тут такого смороду буде...

— Ну, що ж робити? На те воно ніч...

— А я так думаю: Коли б повиносив на вижку вежі, а звідсіля вже через палісаду у замковий рів...

— Дуже добре ти придумав, так і зроби.

— Коли ж бо там у стелі двері замкнені.

— Підожди, я тобі ключ дам.

Старий пішов до хати і приніс ключ. — А харциза ти вже не боїшся?...

— Мені здається, пане, що заки наш князь приїде, то він і ноги задре. Щось його дуже наші гайдуки подавили, либонь чи чого в середині не відбили. Кільки разів прийду, а він у у берлозі своїм ані ворухнеться, ні слова не промовить, я вже і заговорював до нього. Такий він, здається, вовкулака буде, як і я.

— Ну, добре, добре, йди, а я тобі за це окремо дещо дам. Йди, а я таки ляжу під перину, бо чогось кости мені ломить.

— Зараз іду, ви лише дайте яку лопату та віник...

— Ось тут у кутку, візьми.

— Добра ніч панові!

Івась взяв глечик зі стравою, лопату, віник і посторонки та подався вгору.

— Ось тут, дядьку, ключ від кайданів. Підожди, я отворю — говорив Івась, аж задихався. Він отворив колодку і кайдани злетіли з рук. Касян зробив решту. Тепер він випрямився і став випростовувати руки та ноги.

— От що то неволя значить, коли б так довше був закований, либонь згорбатів би навіки.

— Ти, дядьку, позвязуй оці поводи, я двері відчиню нагору, та поки що, щоб нам хто не перебив, замкну ці двері.— Івась виймив ключ з другого боку і замкнув двері з середини, поліз відтак по східцях і відомкнув двері на вежу. Звідсіля повіяло свіжим повітрям, бо в кімнаті була неможлива задуха.

— Тепер, дядьку, треба загасити світло, воно нам непотрібне, а може нас зрадити... Ходімо нагору. Там ти набереш сили, бо тут справді здохнути можна.

Повилазили обидва нагору і тут полягали.

— Нам треба так підождати, аж усе у замку посне.

Тепер розповів Івась Касянові, як він перехитрив ключника та самого пана каштеляна.

— Мудрий з тебе хлопець, та й годі, але знаєш ти, що тебе жде, коли б тебе зловили враз зі мною?

— Коли я знаю Ярему Вишневецького, той й це знаю, що мене жде: мені б що найменше голову відрубали....

— Чого ж ти на таке важився? Я вже своє віджив, я вже в літах, та тебе шкода...

— Ні, не шкода. Я тобі, дядьку, багато винен. Ти мене вирятував від татарської неволі, а це мені Бог дав нагоду віддячитись тобі за твою добрість. Тому то не жаль булоб мені вмирати за добре діло. Та коли воно діло добре, то й Господь Бог нам допоможе, що втечемо, я маю певність...

— Мій сину любий — говорив Касян, аж сльози йому в очах завертілись, — яке у тебе золоте серце. Він обняв Івася і поцілував...

У замку усе затихло. Чути було, як в конюшні хрупали коні сіно, а по башті над брамою проходжався вартовий.

Виждали ще добрий час, а тоді Івась привів напомацки Касяна під палісадник і показав, з котрого боку можна спускатися, щоб у рів попасти...

Касян своєю великою силою попробував їх витрималости, привязав мотуза і спустився у воду.

Потім Касян перехрестився і, держачись шнура, переліз палісадник.

Івась вижидав з бючим серцем, чи поведеться, чи припадком шнур не лопне під таким тягарем. Він перехилився через палісадник і дививсь у пітьму в долину. За хвилю почув, як опять вода заплющала. Івась діткнув рукою мотуза, він звисав вільно. "Слава ж тобі, Господи милосердний, тепер мені легше буде". Івась узяв клунок на плечі і привязав собі через рамена, відтак обережно, мов кіт, переліз через палісадник, закрутив мотуза на ногу, чіпився обіруч і зїхав вдолину, мов павук по павутині. В долині підхопив його руками Касян, щоб не попав у воду...

— Тепер, синку, веди, я на твоїй голові — прошептав Касян.

Івась знав добре дорогу. Пішли трохи далі, де вода висохла і перейшли рів. Ніч була така темна, хоч око виколи.

— То ще не все зроблено—шептав Касян, держачись Івася за полу, мов сліпець.

Як воно тільки дороги пішки зайти та ще без зброї? Завтра, а чого доброго, ще раньше помітять нашу утечу, пішлють погоню, а тоді обороняйся, чим хочеш...

— Не журись, дядьку. Ось у мене за плечами дві шаблі, чотири пістолі, муніція тай харчів трохи. Усе я подбав, та налагодив... І коні у нас будуть... Я знаю, де людські коні ночують, піймаємо два та й годі...

— Що? Я б свого брата коня крав? Вибачай цього я не зроблю, хіба я конокрад? Я візьму татарського, панського коня, а мужицького я не візьму. Вони люди бідні, не переливається. Нам би добитися до якої ріки, сплести байдак хоч би з хворосту і поплисти на плавню долі, ось як буде.

— Не переч, дядьку, бо не ти провадиш а я, і мене слід слухати. Тепер узяти щонебудь не гріх, бо ми в смертній конечності, так воно і у книжках святих записанє.

— А у мене записано у серці, що так не можна. Як прийдеться йти в пекло, то хіба книжку твою візьму з собою, а там розверну перед люципером та й скажу: читай, шельмо, як мудрі люди у книжку писали, тай пусти мене звідсіля у небо... Егеж! То мудрагелі нарошно у книжку вложили, щоб зі своїми гріхами перед Богом вибрехатися, а воно так не йде. Гріх, то гріх, коли тобі смертна потреба, як ти толкуєш, так пропадай, але хай душа твоя стане перед Господом чиста від гріха такого, як людська кривда. Це найтяжчий гріх...

— Дядьку, мовчи. Ти розсипався, мов піп на проповіді. Чого доброго, ще хто підслухає...

(Далі буде).

ВДЯЧНІ ГРОМАДЯНИ

В Ню Йорку полісмен Джордж Дорсі наскочив уночі на вломника до чужого дому. Утікаючи, злодій пострілив полісмена в карк. Куля нарушила нервову систему і від того були спаралізовані обидві руки й обидві ноги.

Щоб віддячитись 30-літньому полісменові і помогти його родині, поверх 10,000 осіб зложили $69,228 допомоги.

МАЄ 27 РОКІВ І ЩЕ РОСТЕ

Лікарі в Австралії посвідчили, що Роналд Ґітер, тепер 27 років, росте вищий від того часу, коли зазнав струсу мозку на війні в Кореї, п'ять років тому. В 1951 р. він був високий тільки 5 стіп і 4½ цаля, тепер має 6 стіп і 3½ цаля.

В Албертійськім університеті записалося на студії 3,885 студентів, понад 300 більше, ніж торік.

З НАШОГО ЖИТТЯ В КАНАДІ

ВІД ВЛАСНИХ КОРЕСПОНДЕНТІВ

Вильна, Алта.

30-ЛІТТЯ СВЯЩЕНИЧОЇ ПРАЦІ

Дня 7. листопада ц. р. минає 30 років священства нашого дотеперішнього пароха о. Володимира Слабого. З цієї нагоди варто згадати дещо про життєвий шлях Ювілята.

О. Володимир народився 25. квітня 1903 р. в Чернівцях, столиці Буковини. До шкіл ходив в тому ж місті, теологію студіював в румунській греко-католицькій духовній семинарії в Орадії Великій, місті в румунській провінції Семигород. Там одержав 7. листопада 1926 р. тайну священства з рук єпископа Френці.

Всч. о. Володимир Слабий

В тому ж році стає парохом на Буковині в містечку Кіцмань, опісля в Раранчі. В 1930 році працює як сотрудник парафії в Чернівцях, 1937 року завідує самостійною парохією одної дільниці того ж міста.

Як відомо, румуни знищили українське шкільництво на Буковині, яке процвітала за австрійських часів. Навіть забороняли вчити дітей народних шкіл релігії в українській мові. Коли ж о. Слабий не зважав на це і таки вчив дітей Божого Слова в їхній матірній мові, зазнав від румунської влади немало різних прикростей. Його проповіді на богослужбах були такі змістовні й навіяні такою любов'ю до свого народу, що притягали до церкви й багато не-католиків. Румуни ненавиділи українство, всеж таки ласкаво дозволяли влаштовувати концерти в честь Шевченка. У виступах хору бере о. Слабий теж участь, як соліст.

І хоч як скромно проявлялося українське життя під румунською окупацією, то й це було сіллю в оці румунам, які всіх активних українців уважали націоналістами. Не диво, що маючи таку опінію, о. Слабий не міг залишатися на ласку "визвольників" — большевиків . . . В останній хвилині перед їх приходом, в липні 1940 року, залишає враз з родиною Чернівці і переноситься до старої Румунії, Банату. Але тут нова влада румунських націоналістів, т. зв. Залізної Гвардії заарештувала о. Слабого, як — большевицького шпигуна . . . Завдяки інтервенції німецького консуля вдалося о. Слабому виїхати з родиною до Німеччини. Коли ж в 1942 р. було можливе вертатися в рідний край, стає сотрудником парафії в Снятині. Та большевицька навала знову зближалася в 1944 р., тоді він вернувся до Німеччини. Тут, з доручення візитатора гр. кат. парохій Німеччини о. Вергуна в Берліні, помимо небезпек постійних налетів американських бомбовиків, доїздив в Долішню Баварію, де між численними робітниками, яких німецькі нацисти силою запроторили з України, відправляв Служби Божі і своїми палкими патріотичними проповідями піддержував їх на дусі. 1946 р. стає парохом в таборі Галтерн, Вестфалія, в роках 1948-1950 спершу сотрудником, опісля парохом в таборі українських поселенців Райн Вестфален.

По приїзді до Канади, 15. серпня 1950 р., був парохом в Гай Прері, Алберта, де, при помочі жертвенних вірних, докінчив будову церкви. В серпні 1953 стає парохом у Вильна, Алберта, і тут зорганізував хор, який завжди виступає на наших церковних і національних святах. Крім того, заходом Ювілята, втішається парафія Вильна своєю рідною школою.

Незвичайно тактовної, ввічливої і при тому скромної вдачі, вміє о. Слабий з'єднувати собі не тільки парафіян, але і всіх тих, що його знають. З нагоди 30-ліття його священства бажаємо йому ще довгих літ праці для добра Церкви і народу.

Василь Несик

Райкрофт, Алта.

НА ХРЕСТИНАХ У СУСІДІВ

Наші молоді сусіди панство Анна і Михайло Миханюки, справляли хрестини для свого синочка Мелвина, якого хрестив по Службі Божій Всч. о. П. Мойсюк 16. вересня. При гарній забаві і при дорогих наших рідних піснях зібрано $3.01 на прес. фонд "Українських Вістей".

Любо було глядіти, як п. Максимілян Миханюк і його дружина Анеля з Блонських, бабуня і дідуньо маленького Мелвина, раділи маленьким внуком. Це ж ознака, що рід Миханюків продовжується.

Маленькому хрещеникові, його родичам і дідикові та бабці—многих літ життя!

Громадянка

Принс Алберт, Саск.

ПАМ'ЯТНИЙ ДЕНЬ ДЛЯ ПАРАФІЇ В ПРИНС АЛБЕРТ

День 2. вересня ц. р. останеться надовго в пам'яті вірних української греко-католицької парохії св. Юрія в Принс Алберт. На це склалося кілька причин. Найважніша, здається, це—відкриття нової Місійної Станиці Сестер Служебниць ПНДМ.

Їх завданням буде вчити в сепаратній школі, опікуватися українськими дітьми, вести парафіяльну рідну школу і допомагати в парафіяльній праці. Сестри замешкали в бувшій священичій резиденції. Вірні побудували в дуже короткому часі нову, модерну резиденцію для священиків.

Програму дня почато Архиерейською Службою Божою, яку відправив Преосвященний Кир Андрей Роборецький в сослуженні кількох священиків. При дверях привітали Дорогого Владику маленька дівчинка Маруся Вацик гарно виголошеним віршиком і квітами, піонер тих околиць пан Семен Іванчина хлібом і сіллю та місцевий душпастир о. Онуфрій Пасічняк. Служба Божа відправилася в просторій залі "Українського Католицького Дому" при участи кількох соток осіб, між якими були визначні представники уряду і організацій. По Сл. Божій Преосвященний Кир Андрей виголосив змістову проповідь.

В авдиторії цього ж дому приготовили пані з місцевого відділу ЛУКЖ бенкет, присвячений Сестрам Служебницям. Бенкетом справно проводив п. Д. Шумей. Промовляли: Всч. о. В. Івашко, бувший душпастир принс-албертської парафії, в імені місцевого римо-католицького єпископа Преосвященного Блея генеральний вікарій Впр. о. Цибарт, від Ради Сепаратних Шкіл п. Дулей, від міста майор Стюарт. Вкінці промовляв Преосвященний Кир Андрей, а Сестра Настоятелька новоствореної Місійної Станиці та місцевий о. парох подякували шановним гостям за участь і паням за приготовлений бенкет. По бенкеті вірні відвідували дім Сестер, де вписувалися в Пропам'ятну Книгу.

Пополудні від години 3. до 6. відбувся Окружний З'їзд Ліги Українських Католицьких Жінок в присявності 135 осіб. (Його опис на іншій сторінці цього числа.—Ред.)

Вечором цього дня відбувся концерт дітей рідної школи, який підготовили Сестри Служебниці. Святочну доповідь виголосила пані Вацик з місцевого відділу ЛУКЖ. Від Централі Українців Католиків Саскачевану промовляв о. В. Івашко.

Треба ще відмітити, що цей знаменний день відбувся у 35-ту річницю існування парафії св. Юрія в Принс Алберт. З малої горстки вісімнадцятьох членів основників в 1921 р. постала поважна парафія, яка тепер начисляє понад 100 членів. Останніми роками принс-албертська парафія виявилася дуже активною і поступовою. В 1951 р. збудовано простору і модерну "галю", в п'ять літ пізніше збудовано нову резиденцію для священиків, а тепер відмічують важну хвилину в історії парафії, себто відкриття станиці Сестер Служебниць. Одначе перед вірними цієї гарної парафіяльної громади лежить поважне завдання будови нової церкви. Треба вірити, що Господь поблагословить добрі наміри й почини. Парафія якраз має доброго, побожного та ідейного священика в особі Всч. о. Онуфрія Пасічняка. До парафіяльного заряду входять свідомі люди, як п. В. Винницький, п. П. Чура, п. С. Кінах і п. М. Смиско. Велику й корисну працю виконує відділ ЛУКЖ під проводом зрівноваженої і спокійної пані А. Байди, якій ревно помагають інші члени заряду ЛУКЖ—пані: О. Чура, С. Смиско і Т. Маловська.

Вже від довшого часу існує будівельний комітет церкви. На конті цього Комітету вже є зібраних кільканадцять тисяч долярів. Тут належать: о. парох, панове: Т. Ярославський і М. Байда. В біжучому році постав і дуже успішно працював будівельний комітет резиденції, який під проводом дбайливої і жертвенної пані М. Гарві виконав велику роботу при згідливій співпраці членів парафії. До цього Комітету входять ще такі особи: пані А. Юлик та панове П. Чура і С. Кінах.

В парафії є багато добрих і свідомих людей, які добрим словом, жертвою і своєю працею причиняються до поступу й успіхів своєї української спільноти. Вони є добрим приміром для своїх, а від чужинців одержують признання й пошану. Треба сподіватися, що нова, гарна церква, якої будова розпічнеться ще може наступного року, буде свідком ідейности, жертвенности і побожности вірних принс-албертської парафії.

Присутній

НАШИМ ДОПИСУВАЧАМ НА УВАГУ.

1. Ще раз прохаємо наших дописувачів писати якнайвиразніше (особливо прізвища).

2. Редакція мусить знати ім'я і прізвище автора допису. Найкраще було б друкувати дописи з повним ім'ям і прізвищем автора допису; коли з будь-яких причин той, хто пише допис, не бажає, щоб його ім'я було надруковане, нехай це зазначить у листі до редакції: в такому випадку допис появиться друком загалом без ніякого підпису.—Ред.

Арран, Саск.

ВЕСІЛЬНІ ДЗВОНИ

П-во Антін і Вікторія Гузяк

Дня 16. червня п-во Василь і Анастасія Гузяк женили свого третього сина, а п-во Михайло і Євдокія Пастухи віддавали заміж свою п'яту доньку Вікторію. Перед вінчанням молоді приступили в церкві до найсвятіших Тайн. Чину вінчання довершив Всч. о. Гоменко з Ріджайни.

Після звінчання відбувся обід і вечеря для гостей в галі коло церкви. По вечері відбулося "дарування". Весільний староста подякував гостям за дарунки а п. Сидорко заохотив кількома гарними словами скласти дар також для "Українських Вістей", які певно широко рознесуть вістку про це вінчання. Присутні скинули $9.00.

Дня 24. червня п-во Пастухи приїхали зі своїми гістьми до своїх сватів Василя і Анастасії Гузяків, де відбулася весільна забава. Після "дарування" п. Гузяк подякував гостям за відвідини і дари. Сусід п. Ф. Демчук заговорив про наші рідні весільні звичаї й напоминав, щоб їх ми не забували. Староста п. М. Свиргун порівняв теперішню молодь з молоддю давніших часів.

П. Василь Гузяк має трьох синів: Михайло є будівничий у Йорктоні, Іван має готель а наймолодший Антін барберує в Ріджайні. Василь Гузяк за молодих літ побудував 18 церков а тепер проживає з жінкою на фармі. П. М. Пастух є старшим братом і також виховав добре своїх дітей.

Новозвінчані молодята нехай Бог благословить і наділить щастям у їх житті.

Гість

Райкрофт, Алта.

ВСЬОГО ПОТРОХИ

Весна в нашій піс-риверській країні була дуже посушлива, але літом впало кілька зливних дощів, то ж збіжжя і городина на причуд випали гарно. Трактори, байндри і комбайни вганяють по полях днями й ночами. Коби тільки Бог благословив погодою, то всі шпихлірі заповняться вщерть дорідним збіжжям.

—•—

12. серпня наш парох Всч. о. П. Мойсюк заохотив нас, щоб ми поїхали на Ройс на концерт, який підготовила панна Люба Стангрет з Едмонтону. Отже п-во Козубеки, п-во Дідухи, п-во Вернюки, п. Путьо, пані Гилтюкова і ми їдемо над вечором на концерт. Приїхали на Ройс, стали коло церкви й заходимо в середину. Дуже гарно, скрізь взірцева чистота, все прибрано зі смаком, так і б'є з престола і з кожної частини церкви святістю, для якої трудяться п-во Стоцькі, Петровичі та інші, імен яких не пам'ятаю. Небаром заїздимо до Народного Дому, де повно вже гостей. Точно в год. 8.30 розпочинається концерт. Ми запираємо дух у собі, щоб чути кожнісіньке слово. Співи, танки, декламації, гра на піяно-акордіоні самої панни Люби . . . Всі ми мусіли дати признання, погратулювати як молодій вчительці так і її учням за успіх.

Дуже миле враження зробила на нас така сцена: вечір на лісовій полянці, скрізь зелені дерева. Молода вчителька, лагідна, легко усміхнена, трошки задумана сидить на тій полянці, по правій руці у неї панночки, по лівій молоді хлопці-козаки; всі сидять півколом, ніч темна, перед ними посередині блимає мале огнище і своїм блеском ледве освічує обличчя сидячих. Нараз вчителька панна Люба співає сольо "Ой видно село, широке село під горою". Її милозвучний голос і солодка мельодія зрушують найделікатнішу струну нашого серця, і потім її учні враз: Ха-ха-ха-ха-ха, а дівчата: "Хлопці ж бо то хлопці як соколи". Славно, панно Любо! А "Гречаники", а "Аркан", як справно його виконали хлапці підростки! Під кінець панна Стангрет відограла народний гимн "Ще не вмерла Україна". За кожним виступом присутні нагороджували молодь гучними оплесками.

Всч. о. Парох покликав до слова громадянку Бзову, яка радіючи, піднесла вагу такого навчання, дала признання насамперед Всч. о. Мойсюкові, що потрудивсь і спровадив учительку з Едмонтону, вчительці за добру волю, що приїхала з охотою в незнані їй сторони, і родичам, що посилали своїх дітей учитись свого рідного. Потім гром. Бзова вручила панні Стангрет маленький подарунок як доказ любови та пошани до неї. Ще о. Мойсюк сказав кілька гарних слів, а нарешті сама вчителька подякувала всім, а найбільш учням, що приходили всі точно і охоче вчилися.

Прощаємось з всіма з насолодою душі і з задоволенням їдемо домів. Перед нами ві годині їзди, а вже геть поза північ.

—•—

Дня 8. вересня загостив до нас п. М. А. Барбарук зі своєю донечкою панною Лесею. Хоч як нас мало видців було, то шановний Професор і його доня не жаліли труду і концерт таки відбувся. Ми оглядали прекрасні краєвиди — образи, пояснювані п. Барбаруком, що носять назву "Усмішки України", бо представляють Україну в її минулому. Мав бути терцет, та відбувся лише дует, бо пані добр. Професорова захворіла й осталась в Едмонтоні. Гра на бандурах нам усім подобалась. Програма була багата.

9. вересня пополудні відбувся концерт у Спірит Ривер, в міській галі, за старанням п-ва Олійників. Не було нас і тут багато. Мабуть наші українці зводяться (змадчуються), а шкода. Ми дуже любили думу про Байду і "Думи мої" — Т. Шевченка. Справно і з чуттям було відспівано при бандурах "Почаївську Божу Матір". Ми плакали. Між іншим панна Леся віддеклямувала: "Пречиста Діва на селі", під час воєнного лихоліття на Україні. Цю деклямацію вона присвятила п-ні Бзовій. Так зробилось любо, заразом і сльози покотились з очей. Дякую за честь, Лесю! Хай Бог Тебе благословить, дитино! Під кінець наш піонер Василь Стадник подякував п. проф. Барбарукові і його донечці за труд, п. Микола Олійник також.

Щаслива дорога Вам від нас усіх, допоможи Боже за пару років побачитись знову.

М. Бзова.

Іннісфрі, Алта.

ПОХОРОН БЛ. П. ІВАНА ЛАЖОВСЬКОГО

Дня 11. вересня 1956 упокоївся в Бозі в шпиталі в Вегревил бл. п. Іван Лажовський, проживши 75 років.

Іван приїхав до Канади 1910 р. з села Ніновичі пов. Ярослав. По однім році побуту в Канаді спровадив свою жінку Катерину. В початках перебував у Саскачевані, потім у Калгарах. 37 років прожив на фармі "бушленд" недалеко від Іннісфрі і вкінці 9 літ прожив у містечку Іннісфрі.

Іван із Катериною виховали 5 синів і 3 доньки, і вони майже всі подружені. Іван був практикуючим християнином і членом церкви в Іннісфрі-місто. Похорон відбувся 14. вересня 1956. В навечеріє похорону відправив о. Р. Стародуб парастас при співучасті великого числа людей. В день похорону внесено тіло до церкви Рожд. Богородиці 11-ий ренч, де відправлено Службу Божу і дальшу частину похоронів. В часі Служби Божої о. Парох виголосив проповідь і попрощав покійного.

Покійний полишив у смутку дружину Катерину, 5 синів і 3 доньки, 5 внуків і 2 правнуки.

По похороні відбувся спільний обід в галі 11-го ренчу, який приготовили членкині ЛУКЖ із Іннісфрі-міста. В часі обіду промовив о. Парох і закликав до збірки на "Українські Вісті". П. Я. Тарапацький зайнявся збіркою і зібрано $22. Зложили по $1.00: Василь Зварич, Стефан Лажовський, Стефан Паньків, Василь Мордук (із Вильна), Михайло Лажовський, Петро Лажовський, Данько Разго, Парк Меморіял (із Вегревил), Іван Андрук, Мілько Голіновський, Григорій і Таця Ешлі.

Покійний спочив на цвинтарі в Іннісфрі 11-ий ренч. Канадійська земля, на якій прожив около 45 років, прийняла його на вічний відпочинок.

Присутній

Едмонтон, Алта.

ПОХОРОН БЛ. П. СЕМЕНА ЮРЧИШИНА

Бл. п. Семен Юрчишин народився 1882 р., в родині Дмитра й Параскевії з роду Федорів. Молодість свою провів у родинному селі Сливки, пов. Калуш. Життя його нічим не різнилося від інших його ровесників. Народня школа, поміч батькам у господарці, зарібки на прожиток, 3-річна військова служба—виповнили його перших 25 років життя.

1907 р. оженився він з Параскевією Мельник, завів господарку, дочекався троє дітей. Перша світова війна вирвала його з рідного дому та кинула на російський фронт, а відтак раненого на поневірку неволі. Вирвавшись з неволі за поміччю Червоного Хреста, переїхав покійний до Данії на лікування. Там виздоровів, але кулі з хребетної кістки лікарі не відважилися вибирати. З нею жив покійний 38 років, поки не помер.

Вернувшись додому, знову забрався влаштовувати життя в родині. В 1929 р. виїхав до Канади, де замешкав на гомстеді в Дрейтон Веллей, Алберта. Вивінувавши дітей, перенісся 1950 р. з дружиною до Едмонтону доживати старости. Коли оснувалась парафія св. Юрія, став її активним членом, допомагаючи морально й матеріяльно новій парафії. При перебудові церковних веж, крім грошевої жертви дав ще 143 годин дорогої праці. Обіцявся працювати і при будові святилища, але

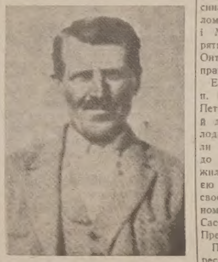

Бл. п. Семен Юрчишин

важка хвороба прикувала його на повних три місяці до шпитального ліжка, а 18. серпня перервала нитку його побожного й трудящого життя.

Дня 21. серпня відбувся його похорон. Заупокійну св. Літургію та похоронні обряди відправив парох Всч. о. д-р П. Градюк. Тіло померлого спочило на українському цвинтарі св. Михаїла.

Бл. п. Семена Юрчишина оплакують дружина, 5 дітей, 15 внуків та 7 правнуків, близькі і знайомі, як теж парафія св. Юрія, що втратила доброго, ревного і відданого парафіянина.

На поминальному обіді зложили приявні $22.60, з чого призначено $12.00 на фонд "Українських Вістей".

Приятель

Подяка. Цією дорогою складаю щиру подяку всім тим, що відвідували мого чоловіка в шпиталі в часі його довгої та важкої недуги як рівно і тим, що відпровадили його на місце вічного спочинку. Не маю спромоги всім особисто подякувати та й передати їм щиру подяку мого покійного мужа. Хай Господь усіх щедро нагородить їхню доброту, що її оказали вони в наших важких хвилинах. А щоб зберегти догру пам'ять про померлого мужа, складаю $100.00 на українських інвалідів.

Параскевія Юрчишин

Донатвил, Алта.

ХРЕСТИНИ В ПАНСТВА ПИСИКІВ

Дня 12. серпня 1956 відбулись в Донатвил хрестини Двейна-Івана, сина п-ва Івана і Славки Писиків. Тайну Хрищення уділив місцевий о. парох, хресними батьками були

Володимир Товстинюк і Ольга Писик та Василь Березюк і Марія Дубан. По хрещенню відбулось багате родинне прийняття при участі численної родини і гостей. Побажання складав о. парох і численні гості, які серед дружньої розмови забавлялись до пізна. Гості не забули і за добрі цілі і на заклик п. Василя Товстинюка на прес. фонд "Українських Вістей" зложили 5.00 долярів Жертводавцям щира подяка, а батькам бажаємо багато потіхи і щастя для їхнього сина.

Гість.

Канора, Саск.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

По довшій старечій недузі і прийнявши св. Тайни, спокійно закінчила своє тихе життя Евдокія Шуя. В Канаді вона жила від 1902 р. Майже все життя провела в околиці Прісвил Саск. Аж цього літа перейшла до свого сина Михайла Шуї в Канорі. Там дожила 87 літ життя. Чоловік її помер давно і Евдокія лишилася з дітьми, з 4-ма синами та одною дочкою: Михайлом, Павлом, Яковом, Володимиром і Михайлиною. Всі вони господарять, одні на Прісвил, а декотрі в Онтеріо. Діждалася 25 внуків, 11 правнуків.

Евдокія вийшла вдруге заміж за п. Шпака. Мали вони одного сина Петра. Ще в 1932 р. похоронила й другого чоловіка. З цим наймолодшим сином жила найдовше. Коли ж і Петро з родиною забрався до Торонта, тоді старенька мати жила в містечку Прісвил сама. Своєю побожністю відзначалася ціле своє життя. Від початків була членом церкви св. Димитрія в Григорів. Саск. Останніми роками в церкві св. Преображення в містечку.

Похорон відбувся в середу 19. вересня в церкві св. Ап. Петра і Павла в Канорі. Всч. о. Петро Криворучка відслужив через два вечорі Парастаси, вервицю, а рано похорон з св. Літургією.

По похороні дали перекуску, після якої родина і приятелі склали свої жертви на пресу. По одному доляровій о. П. К., Михайло Шуя, Яків й жена Шуї, Степан Шпак, Іван Шуя, Петро Кійовський, Юрій Мороз, Онуфрій Майдан, Антон Гурський; Іван Майдан 75 ц. по 50 ц.: п. Крамар, Катерина Боднарчук.

По християнськи закінчила своє праведне життя Евдокія Шуя. Вічная їй пам'ять!

Учасник

Едмонтон, Алта.

З ХРИСТИН НА "УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ"

В неділю 5. серпня ц. р. парафіяни церкви св. Юрія Переможця, Михайло і Марія Хомяки, христили свого третього сина Богдана. Св. Тайн хрищення й миропомазання уділив Всеч. о. В. Тарнавський. Хресними батьками були Іван Пецьо та Юлія Воловик. З церкви перейшли запрошені гості до дому п-ва Хомяків на гостину. Між приявними були: парох о. д-р П. Градюк, рідні, приятелі та односельчани щасливих батьків. Гостина проходила серед веселої гутірки та співів. Всі вітали батьків бажаючи їм, щоб їхній Богдан ріс Богові на славу, батькам на потіху і на користь українському народові.

Під час гостини переведено збірку "на черевики" хрещеникові. З другої збірки — на пресу, на фонд "Українських Вістей" передано $8.00.

Втішаючись гостинністю п-ва Хомяків, гості забавлялись весело до пізного вечора.

Приявний

Вікторія, Б. К.

З УРОДИН НА ПРЕСУ

Дня 8. вересня ц.р. в домі панства Анни і Михайла Михайленків зійшлися знайомі і приятелі, щоб з нагоди уродин пані Анни зложити їй свої побажання.

На родиннім милім прийнятті були такі особи: п-во Марія і Василь Матійчуки, п-во Нелія і Михайло Волос, п-во Евгенія і Іван Заїло, п-во Ліна і Дмитро Кисілі, п-во Марія і Михайло Заліщуки, п-во Анна і Стефан Мойсюки, п-во Анна і Іван Березовські, п-во Наталія і Петро Ґніт, п-ні Параскевія Олійник і п. Р. Мекдоналд.

Від всіх дорогих гостей найщиріші побажання для пані Анни Михайленко з нагоди уродин зложила пані Марія Матійчук і вручила на пам'ятку гарний дарунок. Пані Нелія Волос і п-ні Марія Матійчук зайнялися приготуванням так милої несподіванки. З тої нагоди п-ні Анна Михайленко пожертвувала $3.00 на пресовий фонд "Українських Вістей" і подякувала найщиріше всім дорогим гостям за так милу несподіванку.

Гість

Келґарі, Алта.

ХРЕСТИНИ В П-ВА АТАМАНЮКІВ

На хрестинах маленької Олі в п-ва Софії і Івана Атаманюк, які відбулися в неділю 2. вересня в Келгарах, була проведена збірка на українську пресу, що принесла загальну суму $11.75. З того призначено на "Українські Вісті" $5.50.

По $1.00 жертвували пп.: Атаманюк, Кузьмич, Олійник, Левицький, Андріїшин, Фарійон Голубйовський, Рак, Прокопів (і ще дві особи, яких імен ми не могли прочитати.—Ред.). по 75 ц. пп.: Кузь, Лозовий і Закович. Щира подяка всім жертводавцям, а маленькій Олі Многая літа!

Кузьмич

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ НА "УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ"?

Пачки в Україну
З ОПЛАЧЕНИМ У КАНАДІ МИТОМ
МОЖЕТЕ ВИСЛАТИ ЧЕРЕЗ ЗНАНУ ФІРМУ
Відділ в Едмонтоні
ТАКОЖ ВИСИЛАЄМО ПАЧКИ ДО ВСІХ КРАЇН СВІТУ.
Маємо на складі багатий вибір матерії, шкіри на взуття і всі інші речі потрібні до висилки.
ПРИЙМАЄМО ТАКОЖ УЖИВАНІ РЕЧІ
YANA FABRICS EDMONTON BRANCH Phone 46357
9607 - 102A AVENUE, EDMONTON, ALBERTA

Наймодерніша українська братсько - запомогова організація
Український Народний Союз
ВИПЛАТИВ МІЛЬЙОНИ ДОЛЯРІВ ПОСМЕРТНОГО СПАДКОЄМЦЯМ І ДОПОМОГИ ЧЛЕНАМ ЗА ЖИТТЯ!
•
ПОЖЕРТВУВАВ УЖЕ ПОНАД МІЛЬЙОН ДОЛЯРІВ НА УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ЦІЛІ!
•
ПРИЙМАЄ ЧЛЕНІВ ВІД НАРОДЖЕННЯ ДО 60 РОКІВ ЖИТТЯ НА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІД $500 ДО $5,000 В РІЗНИХ РОДАХ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
•
УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ ДАЄ СВОЇМ ЧЛЕНАМ ТАКІ КОРИСТІ:
- Забезпечення платне спадкоємцям по смерті члена;
- Забезпечення платне членові за життя;
- Допомога після втрати частини тіла або зору;
- Допомога у випадку хронічної або невилікувальної недуги;
- Подвійне відшкодування в разі смерти в нещасливому випадку;
- Зворотні вартості при неспроможності плачення вкладок;
- Дивіденда по двох роках членства.
•
СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ НАЙСТАРШОЇ І НАЙБІЛЬШОЇ УКРАЇНСЬКОЇ УСТАНОВИ!
•
За точними інформаціями звертайтеся до управи місцевого Відділу. У місцевостях, де нема відділу, звертайтеся до головного контролера і організатора УНС:
Wolodymyr Kossar, 150 Eugenie Street, Winnipeg, Man.
або безпосередньо до головної канцелярії У.Н.Союзу:
Ukrainian National Association
P.O. Box 76. Jersey City 3, N. J. U.S.A.